

SPØRSMÅL OG SVAR

OM DEN HELLIGE ÅND

 Og etter i går kveld, er vi alle bare så fylt opp. I dag hørte jeg gode rapporter fra mange som har mottatt Den Hellige Ånd. Og vi er glade for dette.

² Glad for å ha broder Graham med oss i kveld, en av våre medarbeidere her fra tabernaklet, pastoren i hellighetskirken der i Utica. Og broder Jackson, han var her i går kveld, tror jeg det var, eller han er her i forsamlingen et sted nå, sa noen, i . . . Ja, jeg ser broder Jackson bak der i forsamlingen nå. Og—og broder Ruddell, er han her i kveld? Det er en annen av våre medarbeidere her ute på “62”. Vi er glade for å ha dem med. Og med vår . . . Åh, broder Pat, og alle disse andre brødrene, vi er—og ute i forsamlingen. Vi er glade for å ha dere alle her i kveld.

³ Nå, hvis rett skulle ha vært rett, ville jeg latt noen av disse gode predikantene her oppe, tale til dere, fordi jeg er hes, etter en så fantastisk tid i går kveld.

⁴ Nå, min kone, hun retter på meg; dere vet, brødre, hva jeg snakker om. Hun sa at folkene som satt bakerst i går kveld ikke kunne høre meg, fordi jeg talte inn i denne tingen. Og nå, før jeg begynner, skal jeg prøve på noe. Nå, jeg lurer på om det er bedre. Er det bedre langt der bak? Eller er dette bedre? Er dette bedre? Vel, Kjære, dette er for en gang skyld jeg har en prikk mer enn deg. Nå, de sier at dette er bedre. Ja vel. Åh, du! Dette er en kvinne. Den var god, for det er lenge siden jeg vant. Hun har vanligvis rett.

⁵ Vel, vi har sannelig hatt en herlig tid i disse tre kveldene med møter; jeg hadde det. Og nå, lydbåndene, alle unntatt i går kveld . . . Jeg ringte broder Goad og ba ham komme og ta opp lydbåndet for tabernaklet. Men det hadde seg slik, at jeg fikk greie på at Billy Paul hadde bilen hans og var borte, så lydbåndet ble ikke tatt opp så vidt jeg vet. Så vi gikk glipp av den. Jeg skulle gjerne ha oppbevart det i kirken, for menighetens skyld, for—så noen kan fortelle—hva vi tror på.

⁶ Nå, i kveld skal jeg snakke om *Den store Konferansen*, hvis jeg kan komme gjennom spørsmålene i tide. Og så, i morgen tidlig er det et helbredelsesmøte. Og vi skal be for de syke. Derfor kan vi ikke gi ut—eller bare gå og si: “Nå skal jeg ta deg, og deg, og deg.” Det ville ikke være riktig. Men vi deler ut en gruppe kort, og et sted blant disse kortene kaller jeg noen opp på plattformen. Og så, hvis Den Hellige Ånd begynner å åpenbare, så går Den ut gjennom forsamlingen og kaller ut folk blant forsamlingen

til helbredelsesmøtet. Og så, i morgen tidlig, skal jeg tale, om Herren vil, rett før helbredelsesmøtet.

⁷ Jeg ser at kona mi ler. Kjære, kan du ikke høre meg i det hele tatt? Ah, du hører meg. Vel, det er fint. Hun sitter helt bakerst og hvis det er—ikke kan høre meg, rister hun på hodet: “Du . . . Kan ikke høre deg, kan ikke høre deg.”

⁸ Så i morgen—i morgen kveld er det et evangelistisk møte med dåpsmøte. Og så, så snart jeg er ferdig med å forkynne i morgen kveld, vil vi trekke forhengene til side og ha vanndåp her i morgen kveld. Om Herren vil, om Herren vil, vil jeg i morgen tidlig—eller i morgen kveld vil jeg snakke om emnet: *Et—Et tegn ble gitt*. Og så, hvis vi er her onsdag kveld, om Herren lar meg være her onsdag kveld, ønsker jeg å snakke om emnet: *Vi har sett Hans stjerne i Østen og har kommet for å tilbe Ham*. Nå, det er rett før julaften.

⁹ Og så, rett etter jul, er det juleferieuke. Det er da vi tar alle brevene . . . Broder Mercier og dem legger dem vanligvis utover. Og vi legger dem utover, og vi ber over disse brevene og ber Herren om å lede oss til hvor i verden vi skal dra.

¹⁰ Nå, det er De Kristne Forretningmenn som har planlagt en rekke møter som skal være i Florida, ganske snart for deres konferanse. Drar derfra til Kingston, så over til Haiti, og ned til Puerto Rico, inn i Sør-Amerika, tilbake opp gjennom Mexico.

¹¹ Men det ser ut til at Herren leder meg til Norge. Jeg vet ikke hvorfor. Kjenner dere den lille boken som heter *Mann sendt fra Gud*? Det er den største religiøse utgivelsen i Norge. Tenk på det, hva Herren har gjort der. Og da jeg var der, ville de ikke la meg legge hendene på de syke. Jeg var der i tre velder. Og de ville ikke la meg legge hendene på de syke. Så du ser hva Gud kan gjøre. Folkemengdene var så store at de måtte ta ridende politi, hester, og drive folket ut av gatene, slik at jeg kunne komme fram til stedet. Og jeg la ikke hendene på de syke. Jeg ba imidlertid for dem; lot dem legge hendene på hverandre.

¹² Så . . . [Noen snakker med broder Branham—Red.] Ja, det skal jeg gjøre. Nå, i morgen tidlig . . . Nå, i kveld, kanskje vi bare skal gå inn på disse spørsmålene, fordi vi har noen virkelig gode. Og jeg vet ikke hvor lang tid Herren vil la oss bruke på det. Og så, i morgen tidlig, vil enten Billy Paul, Gene eller Leo, en av dem, være her for å gi ut bønnekort fra åtte til halv ni. Nå, dere som ikke er herfra, la meg gjenta det, så dere ikke glemmer det. Om dere ønsker å komme inn i køen, vi vil helst ha folk som ikke er her fra byen, om mulig.

¹³ Nå, noen ganger her i menigheten, skjer det at de sier: “Vel . . .” Vi henter folk som ikke er herfra, tar dem opp . . . Noen sier: “Vel, jeg visste ikke hva som var galt med dem. De kan ha fortalt noe feil.” Så tar du folk fra byen; de sier: “Åh, kanskje du kjente dem.” Så . . . Så sier de—det er blitt sagt: “Vel, jeg skal si deg, det

er bønnekortene.” Vel, hva med dem som ikke har bønnekort? Og det har vært dag etter dag når det er . . .

Hva sa du? [Broder Branham blir bedt om å gå litt tilbake fra mikrofonen—Red.] Gå litt tilbake fra mikrofonen? Vel, du vet, jeg forkynner alltid den gylne middelvei. Så kanskje jeg bare tar det på den måten. Er det bedre? Det er bedre. Det er fint. Jeg skal fortelle dere hva det er. Vårt—vårt høytalersystem er veldig dårlig her, veldig dårlig. Og vi prøver ikke å få tak i noe bedre nå, for vi ønsker å bygge det nye tabernaklet ganske snart. Og da vil vi få rikelig med plass (ser du?), hvis vi kan komme rundt her og utvide denne plassen litt, og sette opp flere sitteplasser, og gjøre oss klare for møter, når vi har dem her.

¹⁴ Og husk nå, i morgen tidlig vil guttene, en eller tre av dem, gi ut kort mellom halv ni, eller, åtte og halv ni. Det gir alle en sjanse til å finne seg til rette. Og jeg snakket om hvordan de gir ut kort, hvorfor vi gjør det. Det er for å holde orden. Skjønner? Nå, hva om jeg kom inn her, akkurat nå og sa: “La *denne* kvinnen, *denne* kvinnen, og *den* mannen, og *denne* kvinnen . . .?” Ser du, det ville vært litt—det ville vært litt vanskelig. Skjønner? Og så, hvis du . . . Mange ganger har jeg gjort dette. Og hvis de ikke er for mange i morgen tidlig, gjør jeg kanskje det samme. Jeg vil si: “Hvor mange mennesker her er utenbys fra, som det feiler noe? Reis deg opp.”

¹⁵ Broder Mercier, du kommer til min unnsetning. Skal du hjelpe meg? [Broder Mercier sier: “Jeg kommer til min unnsetning.”—Red.] Åh, du kommer . . . Han kommer til sin egen unnsetning. Jeg snakket med kjæresten din i dag. Nå bør du være veldig hyggelig mot meg. Ser du? Ja vel. Det er bra. Jeg—jeg beundrer det motet, broder Leo. Når det ikke er riktig, la oss—la oss gjøre alt vi kan for å rette opp i det, så godt vi kan.

¹⁶ Så nå er det bare å be folk utenbys fra, om å rekke opp hendene, som har noe som feiler dem. Og så er det bare å stå der, konsentrere seg om én person, inntil Den Hellige Ånd får begynt, og tar hele forsamlingen. Hvor mange har vært og sett at det har skjedd her inne? Ja visst! Ser du, ser du? Så det spiller ingen rolle hvordan det skjer. Det er bare . . .

¹⁷ Jeg vil at dere skal huske dette, og jeg skal prøve å gå gjennom det i morgen tidlig igjen. Hedninger, Evangeliet som er gitt dem, er et troens Evangelium, ikke gjerninger i det hele tatt. Skjønner? Og som jeg sa i går kveld. Da Den Hellige Ånd falt på Pinsedagen, da de gikk ned til jødene (Apostlenes gjerninger 19,5), måtte de legge hendene på dem, for at de skulle motta Den. Og da de gikk ned til samaritanerne, måtte de legge hendene på dem. Men da de kom til hedningene i Kornelius’ hus: “Mens Peter ennå talte disse ordene . . .” Ingen håndspåleggelse.

¹⁸ Da den lille jenta døde, Jairus’ datter, sa presten: “Kom og legg hendene på henne, og hun vil leve.” Men da den romerske

høvedsmannen, hedningen, sa: “Jeg er ikke verdig at Du kommer under mitt tak, tal ordet.” Slik er det. Skjønner?

¹⁹ Den syrofenikiske kvinnen, hun var faktisk gresk, da hun—da Jesus sa til henne, sa: “Det er ikke riktig for Meg å ta barnas brød og gi det til hundene.”

Hun sa: “Det er sant, Herre; men hundene under bordet spiser barnas smuler.”

Han sa: “Fordi du sa dette, har djevelen forlatt din datter.” Så si gode ting. Si noe godt om noen. Snakk om Jesus. Si noe lojalt, noe ekte. Det er måten å bli kvitt djevler på. Han sa ikke—Han ba ikke for jenta. Han sa aldri noe om at hun ble helbredet; Han sa bare: “Fordi du sa dette, fordi du sa dette . . .”

²⁰ Hattie Wright, her om dagen, hun ba ikke om noe. Hun bare satt der, men hun sa det rette, som behaget Den Hellige Ånd. Og Den Hellige Ånd talte tilbake og sa: “Hattie, be om hva enn du vil, hva enn du har og ønsker deg. Finn ut om dette er ekte eller ikke. Be om hva som helst (helbredelsen av den lille, forkrøplede søsteren som sitter der helt sammenkrøket; ti tusen dollar for å slippe å grave på disse fjellsidene der borte; ungdommen gjenopprettet til hennes nedslitte kropp); hva enn du vil be om, be om det akkurat nå. Hvis Den ikke kommer og gir det til deg akkurat nå, så er jeg en falsk profet.” Det er—det er litt av en ting, ikke sant?

²¹ Jesus sa: “Si til dette fjell . . .” Og dere har hørt—om hva som har skjedd; det er tjenesten vi går inn i. Vi er langt oppover veien nå. Herren Jesus kommer snart. Og vi må ha bortrykkende tro i en Menighet, som kan bli forvandlet i ett nu, på et øyeblikk, for å dra opp, ellers vil vi ikke reise. Men ikke vær bekymret, det vil være der. Det vil være der. Og når kraften til *denne* menigheten stiger, vil det bringe inn sine brødre; kraften til *den* menigheten stiger, vil bringe inn sine brødre; kraften til *den* menigheten vil bringe inn de andre brødrene; deretter vil det bli en generell oppstandelse. Og vi ser fram til det.

²² Nå, ikke glem, bønnekort i morgen tidlig klokken åtte til halv ni. Så skal jeg spørre dem, hvem som helst der ute, så slutte å gi ut kort, og gå tilbake og sette seg ned (skjønner?), for de vil kanskje ha gitt dem ut innen den tid uansett, eller så mange som vi trekker ut derfra et sted. Guttene vil reise seg, blande alle kortene sammen foran deg, så hvis du vil ha ett, du vil ha ett, eller noe mer slikt . . . Så når jeg kommer inn, vil jeg bare . . . Hvor enn Herren sier at jeg skal rope opp fra . . . Og hvis han sier: “Ikke rop opp i det hele tatt”, så roper jeg dem ikke opp i det hele tatt (ser du?), bare hva enn det er.

²³ Og jeg er . . . Den tjenesten er i ferd med å tone bort likevel; noe større er på vei. Husk, at hver gang det har blitt sagt over denne plattformen eller over denne talerstolen, og det har aldri slått feil ennå. Husker dere tjenesten med hånden? Ser dere hva

det gjorde? Hjertets tanker, ser dere hva det gjorde? Se nå dette: tal Ordet, og se hva Det gjør. Skjønner? Jeg fortalte dere det her for mange år siden—menigheten (jeg snakker til tabernaklet)—mange år siden, tre eller fire år siden, at noe var i ferd med å materialisere seg; det er i ferd med å skje. Og her er det nå, bryter rett inn i . . . Det begynner å ta form. Nå er vi takknemlige for det. Åh, så takknemlige vi er. Bare så glade.

²⁴ Nå, vi har fått noen veldig vanskelige spørsmål her, og vi ønsker å gå rett inn i dem. Noen så på alle disse bøkene jeg hadde. Jeg sa: “Vel, en smart mann trenger bare én.” Men jeg er ikke en smart mann. Jeg må ha mange å slå opp i. Vel, dette er en Diaglott, og dette er en Bibel, og dette er en Bibelordbok. Så det er en . . . Vi vil bare be Herren om å hjelpe oss og lede oss til å svare på disse spørsmålene, bare i henhold til Hans Guddommelige vilje og Hans Ord.

²⁵ Så nå, la oss bøye våre hoder bare et øyeblikk for bønn. Herre, vi er takknemlige til Deg, fra dypet av vårt hjerte, for det Du har gjort for oss de siste tre kveldene. Åh, å se forkynnerne møtes bak der i rommet og håndhilse, med fornyet tro, og—og et nytt steg å ta. Ringte opp på telefonen . . . Og våre hjerter fryder seg, og folk tar imot Den Hellige Ånd etter at de har blitt—sett Ditt Ord, hvordan Det forteller nøyaktig trinn for trinn hvordan man mottar Din Hellige Ånd. Vi er så takknemlige for det, Herre.

²⁶ Du gjør ting så enkelt for oss, fordi vi er et enkelt folk. Og vi ber, Gud, at—at Du vil la oss gjøre oss selv alltid helt enkle. For det er . . . Det er den som ydmyker seg selv, som skal opphøyes. Og verdens visdom er dårskap for Gud; det behaget Gud, gjennom forkynnelsens dårskap, å frelse dem som var fortapt.

²⁷ Og nå, Far, er det flere spørsmål her i min besittelse, som er stilt fra oppriktige hjerter, som har en nød. Og om ett av dem blir besvart feil, kan det føre personen i feil retning, ved å kaste et feil lys på spørsmålet som opptar dem. Så Herre Gud, jeg ber om at Din Hellige Ånd vil bevege Seg over oss og vil åpenbare disse tingene, for det er skrevet i Skriften: “Be og du skal få; og søk, og du skal finne; bank på, så skal det lukkes opp for deg.” Og det er det vi gjør nå, Herre, banker på Din nådens dør. Vi står i skyggen av Din Guddommelige rettferdighet, og ber om Kristi, Guds Blod og om Den Hellige Ånd.

²⁸ Og vi kommer ikke, i kveld, bare fordi vi er ferdige med tre kvelders forkynnelse om Den Hellige Ånd, vi kommer med den dypeste ærbødighet og oppriktighet. Vi kommer som om dette var den siste kvelden vi noensinne ville være på jorden. Vi kommer i troen på at Du vil besvare våre bønner. Og Herre, vi ber Deg nå om å tilfredsstille oss med Ditt Evige Liv. Og i besvarelsen fra Ditt Ord, må Den Hellige Ånd, Å Gud, som vi vet er Deg Selv iblant oss, vi ber om at Han vil åpenbare for oss, i

kveld, de tingene vi ønsker. Og vi ønsket bare at våre sjeler kan ha hvile og våre sinn ha fred, og ha tro på Gud til å gå fremad, for å kreve velsignelsene som Han lovet. Vi ber om dette i Jesu Navn. Amen.

²⁹ Nå har jeg alle spørsmålene som ble gitt meg, bortsett fra ett. Og jeg svarte lille broder Martin som stilte meg et spørsmål i forgårs kveld, bare ett. Det var mange her i går kveld, men det var bønnebegjær. Og broder Martin stilte meg spørsmålet om Johannes 3,16—eller Johannes 3, tror jeg, om: “Uten at et menneske blir født av vann og Ånd, kan han ikke se Guds Rike”, og sammenlignet det med et lydbånd jeg hadde sendt ut om Hebreerbrevet. Og jeg møtte ham på bakrommet her i går kveld, og—før jeg fikk sjansen til å svare ham, og så gjorde jeg det der, om emnet.

³⁰ Nå, er det noen her som ikke var her i går kveld? La oss se hendene deres, som ikke var her i går kveld. Åh, vi skulle virkelig ønske at du hadde vært med oss. Vi hadde en fantastisk stund. Den Hellige Ånd . . .

³¹ Jeg kan, bare for et øyeblikk . . . Det skader ikke. Dette blir tatt opp på lydbånd. Om hvis en forkynner skulle—eller en person skulle være uenig i det jeg er i ferd med å si nå, eller til og med i spørsmålene, så ber jeg, broder, at du ikke vil synes det er underlig, men at—husk at dette lydbåndet blir lagd i tabernaklet vårt her. Vi underviser folket vårt. Mange forkynnere med forskjellige trosretninger, sitter omkring. Og jeg vil gjerne gå inn på emnet igjen, for det er noen av våre folk som ikke kunne komme hit i går kveld, som jeg ser er her i kveld. Og jeg vil gjerne bruke et øyeblikk, om dere tillater det, på å gå gjennom det jeg talte om i går kveld; og det var om pinsen, om å ta imot Den Hellige Ånd.

Nå leser jeg fra *Emphatic Diaglott* til den greske oversettelsen, hvor jeg var i går kveld, som ligger åpen foran meg nå. Det er den originale oversettelsen fra gresk til engelsk. Den går ikke gjennom andre oversettere, det er—og andre utgaver, det er rett fra den greske til den engelske. Nå, de engelske ordene, har mange ganger flere betydninger i seg, hvis jeg for eksempel sier ordet, *board*. Ta det ordet *board*. Du sier: “Vel, han mente at vi *kjedet* ham.” Nei! “Åh, han—han betalte for *kosten*.” Nei! Vel, han . . . “Det er en *planke* på siden av huset.” Vel, ser du? Eller noen av disse . . . Det er fire eller fem forskjellige ord som kan brukes; du må få tak i setningen. Ordet *see*. *See* betyr “å forstå”, på engelsk. *Sea* betyr “en vannmasse”. *See* betyr “å se på”. Skjønner? Men i disse oversettelsene, ordet som ble brukt her, som jeg talte om i går kveld i Apostlenes gjerninger, det 2. kapittel, hvor det står: “Ildtunger satte seg på dem . . .” Nå vil jeg bare gå tilbake et øyeblikk. Vil dere, bare et øyeblikk, og ta en liten oppsummering et øyeblikk, før vi går videre?

³² Nå, slå opp i din King James eller hvilken som helst oversettelse du leser fra . . . Og jeg vil lese det. Og hør godt etter nå. Ikke misforstå. Mange i dag, til og med min søster, mange av dem ringte, sa . . . Fru Morgan . . . Mange av dem var med i går kveld. Fru Morgan er en av våre søstre som var gitt opp; og hun var på dødslisten i Louisville, for seksten, sytten år siden, med kreft. Jeg tror hun sitter bak her igjen i kveld. Hun kunne ikke høre, sa hun, fordi jeg snakket direkte inn i mikrofonen. Og for deres skyld, vil jeg gå gjennom dette et øyeblikk.

³³ Nå leser jeg fra dette Skriftstedet i Apostlenes gjerninger 2:

. . . da pinsedagen var kommet, var de alle i ett sinn . . . (Nå, jeg liker det bedre enn en akkord: for man kan være i en akkord om de fleste emner, men her var deres sinn det samme.) . . . ett sinn og på det samme stedet.

Og plutselig kom det en lyd fra himmelen, lik en voldsom, stormfull vind, og den fylte . . . hele huset der de satt. (Knelte ikke, ba ikke, men satt.) . . .

. . . Delte tunger . . . (T-u-n-g-e-r-tunger. "Delte" betyr, "atskilte") . . . Tunger . . . viste seg for dem . . . som . . . ild, og en . . . ("En", entall) . . . hvilte på hver enkelt av dem.

Og de ble alle fylt . . . ("Og", bindeord.) . . . alle fylt med Den Hellige Ånd og begynte å tale i andre tunger, alt etter som Ånden ga dem å tale.

Nå i Jerusalem bodde det jøder, gudfryktige menn, fra hvert folkeslag under himmelen.

. . . da denne lyden . . . og denne nyheten hadde spredt seg, kom folkemengden sammen, og ble forvirret, fordi . . . hver og en hørte det . . . ham tale på sitt eget språk.

³⁴ Legg merke til det nå! Da ilden kom, var det tunger; da de snakket, var det språk. Nå, det er en enorm forskjell mellom tunger og språk. For oss er alt det samme. Men på gresk, betyr "tunge" dette. [Broder Branham illustrerer—Red.] Øre er dette. Skjønner? Det betyr ikke et språk; det betyr den delen av kroppen din som er en tunge. Hvis du legger merke til det, er det oversatt *ildtunger* som betyr "som tunger", akkurat som en slikkende ild, en lang flamme av ild. Legg merke til hva det legges vekt på. Og hver av disse stedene nå, ikke glem det.

³⁵ Nå skal vi dramatisere litt i kveld. Og jeg skal la det være opp til dere. Husk nå, hvis noe er i motsetning, så er det opp til dere. Men den eneste måten noen kan få noe fra Gud på, er ved tro. Og før du kan . . .

³⁶ Jeg må vite hva jeg gjør før jeg kan ha tro på det jeg gjør. Hvorfor giftet du deg med kona di? Du hadde tro på henne. Du

hadde betraktet henne, fått øye på henne, sett hva hun kom fra, hvem hun var. Slik er det med Skriften, med Gud. Det er det som gjør disse visjonene—denne Ildstøtten, alle disse tingene, fordi Gud lovet det. Gud sa det. Jeg har testet Ham ved Hans Ord og vet at Det er Sannheten. Og du følger Hans Ord. Så hvis det er litt forvirring et sted, så er det noe galt et sted. For Gud (hør!)—Gud har aldri eller vil aldri arbeide utenfor Sine egne—eller i motsetning til Sine egne lover. Vinteren kommer ikke om sommeren, og sommeren kommer ikke om vinteren. Bladene vil ikke falle av om våren og komme tilbake igjen om høsten. Du får ikke til det.

³⁷ Som jeg sa i går kveld om den artesiske kilden, som vanner avlingen din. Eller om du står her midt ute på åkeren, og det er bek mørkt, og du sier: “Åh, store elektrisitet, jeg vet du er i åkeren. Nå, jeg har gått meg vill, vet ikke hvor jeg går. Gi lys, så jeg kan se hvordan jeg skal gå! Det er nok elektrisitet til å lyse opp åkeren.” Det er sant. Ja, sir! Det er nok elektrisitet i dette rommet til å lyse det opp, selv uten disse lysene, uten det. Men du må lede den. Nå, du kan skrike til den, til du ikke klarer å skrike mer, den ville aldri lyse opp. Men hvis du jobber i henhold til lovene om elektrisitet, så vil du få lys.

³⁸ Vel, det er på samme måte med Gud. Gud er den store Skaperen av himler og jord, den samme i går, i dag og for evig. Han er fremdeles Gud. Men Han vil kun virke når du følger Hans lover og instruksjoner. Venner, jeg sier dette: Jeg har aldri sett det mislykkes, og det vil det ikke.

³⁹ Nå, la oss legge merke til noe her. Jesus, i Lukas 24,49, hadde utsendt apostlene etter at de var blitt frelst og helliggjort i henhold til Ordet; rettferdiggjort ved å tro på Herren Jesus; helliggjort i Johannes 17,17 da Jesus sa: “Hellige dem, Far, i Sannheten. Ditt Ord er Sannheten.” Og Han var Ordet.

⁴⁰ Nå, ga dem makt til å helbrede de syke, kaste ut djevler, vekke opp de døde; og de kom tilbake med glede. Og deres navn var i Livets Bok hos Lammet. Dere husker hvordan vi har vært gjennom det nå. Men de var ennå ikke omvendt. Jesus sa til Peter den kvelden Han ble korsfestet, Han sa: “Etter at du er omvendt, så styrk dine brødre.”

⁴¹ Den Hellige Ånd er hva . . . Du tror til Ewig Liv, men når Den Hellige Ånd kommer, er Den Ewig Liv. Du tror til . . . Du er avlet fram av Ånden ved helliggjørelse, men ikke født av Ånden før Den Hellige Ånd kommer inn. Det er korrekt. En baby har liv i mors liv, små muskler spenner seg; det er et liv. Men det er et annet liv når den puster livspust inn i neseborene. Det er et annet. Det er det det er, det er . . .

⁴² Min kjære metodistbroder og dere Pilgrim Holiness og Nasareere, dåpen i Den Hellige Ånd er noe annet enn helliggjørelse. Helliggjørelse er renselsen, som er forberedelse

for Livet. Men når Den Hellige Ånd kommer, er Den Livet. Forberedelse er å rense karet; Den Hellige Ånd fyller karet. *Helliggjørelse* betyr “renset og satt til side for tjeneste.” Den Hellige Ånd setter det i tjeneste. Du er karet som Gud har renset.

43 Og vi finner ut at Den Hellige Ånd er Gud Selv i deg. Gud var over deg i Ildstøtten med Moses. Gud var med deg i Jesus Kristus. Nå er Gud i deg i Den Hellige Ånd. Ikke tre guder, én Gud som arbeider i tre tjenester.

44 Gud steg ned, kom ned fra, over mennesket. Han kunne ikke røre Ham, fordi han hadde syndet i Edens hage og atskilte seg fra Hans fellesskap. Hva skjedde så? Han måtte være over ham. Blod av okser og geiter tillot Ham ikke å ha fellesskap med mennesket igjen; men gjennom lover og forordninger, var det et forbilde om denne tiden som skulle komme, ved ofringen av okser og så videre, og sauer . . . Så da Gud kom ned og tok bolig i et helliggjort legeme, jomfrufødt av en kvinne, at Gud Selv . . . Vet du hva Gud gjorde? Han—Han gjorde ikke annet enn bare . . . Han plasserte Sitt Telt blant vårt. Gud bodde i et Telt kalt Jesus Kristus. Han bare slo opp Teltet Sitt hos oss, ble . . . (Jeg vil—forkynner om det i morgen tidlig, så jeg bør la det ligge.) Nå som—hvordan Gud telt-eller bodde hos oss . . .

45 Og nå er Gud i oss. Jesus sa i Johannes 14: “På den dagen skal dere kjenne at Jeg er i Faderen, Faderen i Meg, og Jeg i dere, og dere i Meg.” Gud i oss. Hva var hensikten? For å gjennomføre Sin plan.

46 Gud hadde en plan. Han ønsket å arbeide blant menneskene, og Han brakte det fram i Ildstøtten, som var den mystiske Ilden som hang over Israels barn. Så ble den samme Ilden manifestert i Jesu kropp. Og Han sa at Han var den Ilden: “Før Abraham var, ER JEG.” Han var den Ilden. Han sa: “Jeg kommer fra Gud, og Jeg går tilbake til Gud.” Og etter Sin død, begravelse og oppstandelse, møtte Paulus Ham på veien—da han fremdeles het Saulus—på veien til Damaskus, og Han var igjen vendt tilbake til den Ildstøtten. Et Lys forblindet ham. Det stemmer.

47 Og her er Han i dag, den samme Ildstøtten, den samme Gud som gjør de samme tegnene, de samme gjerningene. Hvorfor? Han arbeider blant Sitt folk. Han er i oss. Jeg . . . Han er med deg nå, “men Jeg vil være i dere. Jeg vil være med dere, endog i dere, til fullbyrdelsen”, verdens ende. Han ville være med oss.

48 Legg nå merke til dette. Jesus hadde gitt dem i oppdrag å gå opp til Jerusalem og vente. Ordet *tarry* betyr “å vente”, betyr ikke å be, betyr “å vente”. De var ennå ikke skikket til å forkynne, fordi de kjente bare Hans oppstandelse ved Hans Person, ved å se Ham fra utsiden. Han—Han befalte dem ikke å forkynne mer, ikke å gjøre noe før de først var blitt utrustet med Kraft fra det høye.

Jeg tror ikke at noen predikant er sendt av Gud eller kan bli riktig ordinert . . . Fordi Gud er uendelig. Og det Gud gjør én gang, gjør Han hele tiden. Nå, hvis Gud ikke ville la dem forkynne før de hadde kommet til pinsen og mottatt pinseopplevelsen, ingen mann, selv om det er et dypt ønske i ham eller en organisasjon har utsendt ham, har rett til å gå opp på en prekestol, før han er blitt fylt med Den Hellige Ånd. Det er helt riktig. Fordi han leder dem ved en intellektuell oppfatning fra en eller annen organisasjon, inntil han er fylt med Den Hellige Ånd; og da gir han dem maten fra duen; *Lammet og duen*, som vi snakket om i går kveld.

⁴⁹ Merk dere nå. Han sa: "Gå opp til Jerusalem og bli der; bare vent der til Jeg sender Faderens løfte." Og så, hva gjorde de? Det var hundre og tjue av dem, menn og kvinner. De gikk opp på en øvre sal i templet.

Nå, det nærmet seg pinsehøytiden, fra renselsen av helligdommen, slaktingen av påskelammet inntil pinsen kom, som var høstens førstegrøde, jubileet, pinsejubileet. Og på bygningene . . .

⁵⁰ Vel, jeg har vært i landene. De orientalske landene hadde sjelden en trapp inne. Trappen var på utsiden. Vi er fortalt, at det var en trapp på utsiden av templet, som ledet opp til et lite rom høyt der oppe; gikk opp, og oppover og oppover, til du kommer opp til et lite rom der oppe, som et lagerrom i toppen av templet, et slags lite rom, et øvre rom. Og Bibelen sier at de var der inne og dørene var lukket, fordi de var redde for jødene, for de ville splitte dem fordi de tilba Herren Jesus, etter at Kaifas øverstepresten, og Pontius Pilatus og dem, hadde drept Ham. Derfor ville de bli kvitt alle såkalte kristne. Og dørene var lukket, og de ventet.

⁵¹ Nå, i slike rom er det ingen vinduer. Vinduene var små og avstengt med skodder, som man trakk til side for å åpne. I de rommene er det små oljelamper som henger ned og brenner . . . Hvis du noen gang er i California på Clifton's Cafeteria, gå ned i kjelleren, og du vil finne det samme slaget som var på den øvre sal. Har dere vært der noen gang? Hvor mange her inne har vært der? Jeg ser folk nikker på hodet. Vel, dere vet hva jeg snakker om. Ja vel. Gå ned dit, og du vil se Getsemanehagen; før du gjør det, går du inn i et av de orientalske rommene. Det er helt sant. Der finner du en liten lampe full av olivenolje med en liten ullveke som ligger i den og brenner.

⁵² Nå, la oss si at de var der oppe, og hadde klatret opp på utsiden. De gikk opp dit og gjemte seg, fordi de var redde for jødene. Jesus ba dem ikke om å gå til den øvre sal. Han sa bare: "Vent i Jerusalem." Om de hadde vært her nede i et hus, er det vanskelig å si hva som kunne ha skjedd. De ville kommet inn og tatt dem. Derfor gikk de til et lite, gammelt rom i overetasjen,

langt der oppe på loftet, og der stengte de av rommet, slik at jødene ikke kunne komme inn til dem. Og de satt der og ventet i ti dager.

⁵³ Vel, nå er vi i Apostlenes gjerninger 1. Så, hør nøye nå. Ser du det for deg? Utenfor bygningen gikk den lille trappen opp, og de gikk inn i dette lille rommet. Nede i templet hadde de pinsehøytid. Åh, det var store ting på gang. Nå, da pinsedagen var kommet til fulle, var de alle i ett sinn, ett sinn, og trodde at Gud kom til å sende det løftet. La hver person her inne komme i samme sinn i kveld og se hva som skjer. Det må gjenta seg. Det er akkurat det samme løftet som de hadde. Skjønner?

⁵⁴ Hva gjorde de? Fulgte instruksjonene, fulgte Guds lover: “Vent til . . .”

⁵⁵ Nå, de var redde for jødene. Nå, husk det. De var redde for jødene. Så, med ett kom det en lyd som en fremfarende vind. Det var ingen fremfarende vind; det var som en fremfarende vind. Jeg vil lese oversetterens kommentar om bare et lite øyeblikk. Det var som en fremfarende vind. Det var med andre ord en overnaturlig vind (åh!), noe de kunne føle. Vinden var inne i dem. Det kom en—en fremfarende vind, som en fremfarende vind. Vinden stormet ikke, men det hørtes bare ut som en fremfarende vind, som noe som sa: Whew! Har du noen gang følt det? Åh, du! Som en fremfarende vind. Se nå. Og det fylte . . . Nå, her sto det “hele”, men på gresk sto det “Hele (stor bokstav H-e-l-e), Hele huset”, overalt der inne. Hver sprekk, krik og krok så ut til å være fullt av det. Sa ikke: “Si meg, brødre, føler dere det jeg føler?” Nei! Det var over det hele, som en fremfarende vind. Følg med nå. “Det kom en lyd som en fremfarende, veldig vind og (bindeord. Pass på disse *og-ene*. Hvis du ikke gjør det, får du Den til å si noe Den ikke sier. Ser du?)—og som (det som skjedde først var en lyd, noe som en—en fremfarende vind som kom over dem)—og (dere husker, i går kveld gikk jeg til matbutikken og kjøpte et brød og litt kjøtt. Det var noe som fulgte med det. Brødet er en ting, kjøttet er noe annet. Og lyden var en ting som traff dem)—og det viste seg for dem (foran dem) tunger—delte tunger.”

⁵⁶ Har noen her inne noen gang sett Cecil DeMilles *Ti Bud*? La du merke til da Budene ble skrevet? Hvordan han fikk tak i det, vet jeg ikke. Det var to eller tre ting, som jeg så i den, som jeg virkelig likte. Det første er det smaragdfargede lyset, det er akkurat slik Det ser ut. Ser du? En annen ting var da Budet ble skrevet, og etter at det var over, la du merke til at det fløy noe bort fra den store Ildstøtten, det var små ildsluer som fløy bort? La du merke til det? Nå, det var dette jeg tror skjedde i pinsen. Det viste seg for dem . . . Slik at de kunne se Det. Det sto ikke at: “Det falt i dem.” Men det viste seg flammer for dem (som vi kaller det), tunger, som tunge, som denne tungen *her*, form som en tunge, flammer av ild. Nå, øre—som jeg sa, øre er øre; finger er finger. Finger betyr ikke at du følte det; det betyr at det så ut

som en finger. Og hvis det var et øre, betydde det ikke at de hørte det; det så ut som et øre. Dette var ild som så ut som en tunge, ikke noen som snakket, en ild som så ut som en tunge.

57 Hør nå. Se hvordan den greske leser det her:

Og plutselig kom det en lyd . . . som av en mektig fremfarende vind . . . (Det tredje—det tredje verset.)

Og delte tunger *viste seg for dem*, . . . (Ikke delte tunger var i dem, eller at de talte med en delt tunge; det var delte tunger som viste seg for dem. Følg med nå. Det er ikke over dem ennå. Det er der i rommet, sirkler rundt som i denne vinden.) . . . for *dem . . . som . . . ild . . . delte tunger . . . viste seg for dem . . .* (det er foran dem) *som . . . ild*, (tunger som av ild) og en (entall) hvilte over *hver enkelt av dem*. (Gikk ikke i dem; men hvilte over dem.)

58 Nå, se hvordan King James snur på det: “Og delte tunger kom over dem, eller hvilte (hvordan står det i King James der?) satte seg på dem.” Ser du? Nå, det kunne ikke gå opp der og sette seg ned. Vi vet det. Men originalen sa: “Det hvilte over dem”, tror jeg; er det ikke? La meg få det helt riktig. Ja! “. . . hvilte over hver enkelt av dem.” En ildtunge hvilte over hver og en av dem. Ser du der? Forstår du det? Det var den andre tingen som skjedde. Først var det en vind, så viste det seg ildtunger.

59 Det var i dette lille rommet her, med disse små, brennende oljelampene. Tenk på dem som satt der oppe. Og en sier: “Åh!” Han så over hele bygningen; det var over hele bygningen. Så sa de: “Se!” Ildtunger begynte å komme rundt om i bygningen. Følg med nå. Og disse ildtungene viste seg der.

Se nå på det neste:

Og (Et bindeord til; noe annet skjedde.) *de ble alle fylt med Den Hellige Ånd*, . . . (Det andre som skjedde.)

60 Se nå, vi ønsker å bytte om på det og sier: “De fikk tunger av ild, og her babler de omkring; og så gikk de ut og begynte å tale i ukjente tunger.” Det finnes ikke noe slikt i Skriften, venn. Alle som taler i en ukjent tunge når de mottar Den Hellige Ånd, gjør det i strid med Bibelen. Og jeg skal vise dere om noen minutter og bevise for dere at jeg tror på å tale i ukjente tunger, men ikke når du mottar Den Hellige Ånd. Det er en gave av Den Hellige Ånd. Den Hellige Ånd er en Ånd.

61 Følg med nå. Disse tungene var i rommet som ild, og satte seg over hver enkelt. Så ble de fylt med Den Hellige Ånd (det andre), og så, etter at de var fylt med Den Hellige Ånd, talte de med tunger, ikke med tunger, med språk. La du merke til det? De begynte å tale med andre språk, etter som Ånden ga dem å tale. Nå, ryktet om dette spredte seg.

62 Følg med nå. Nå, la oss ta for oss illustrasjonen igjen, slik at dere ikke glemmer den nå. Ifølge Skriften, på den øvre salen ventet de, plutselig kom det en lyd som en fremfarende vind, som var over dem; som var Den Hellige Ånd. Hvor mange tror at det var Den Hellige Ånds komme? Som en vind, en overnaturlig vind. Da la de merke til det. Og det var små ildtunger der ute, hundre og tjue av dem, og begynte å komme ned og sette seg over hver enkelt av dem. Hva var det? Hva var det? Ildstøtten, som var Gud Selv som delte Seg blant Sitt folk, og kom inn i folket. Jesus hadde alt sammen; Han hadde Ånden uten mål; vi får Den etter mål (Ser dere hva jeg mener?), fordi vi er adopterte barn. Hans Liv—Hans Evige Liv kom inn. Nå, hva skjedde? Så ble de alle fylt med Den Hellige Ånd.

63 Nå vil jeg spørre dere om noe. Når startet ryktet? Hvis de måtte komme ned fra den øvre salen og gå ned trappene og komme ut i slottsgården—eller inn i—til tempelgården, som sannsynligvis var et kvartal fra der de var, ovenpå og ned, ute i forgården der alt folket var samlet . . . og de kom ut derfra som fulle, av Ånden. For folket sa: “Disse menn er fulle av ny vin.” De hadde aldri sett noe lignende.

64 Og hver og en prøvde å si: “Den Hellige Ånd har kommet. Guds løfte er over meg. Jeg—jeg har blitt fylt med Ånden.” Og han som var en galileer, mannen han snakket med, en araber eller perser, hørte ham på sitt eget språk.

65 “Hvordan kan det ha seg at vi hører (ikke en ukjent tunge)—hvordan kan det ha seg at vi hører, enhver av oss på vårt eget språk, det vi ble født inn i? Er ikke alle disse som taler galileere?” Og snakket kanskje galileisk . . . Men da de hørte det, var det på det språket de ble født inn i. Hvis ikke, vil jeg at du spør meg—svarer meg på dette spørsmålet: Hvordan var det da Peter gikk opp dit og talte på galileisk, og alle sammen hørte hva han sa? Tre tusen sjeler kom til Kristus der og da, og Peter snakket på ett språk. Ja visst! Det var Gud som utførte et mirakel. Peter, til den samme forsamlingen som bestod av innbyggere fra Mesopotamia, og fremmede og nyomvendte, og alt fra hele verden sto der . . . Og Peter stod og forkynte på ett språk, og alle hørte ham, for tre tusen omvendte seg og ble døpt i Jesu Kristi Navn med det samme. Hvordan kan det ha seg?

66 Ser dere, venner, jeg kan ikke forvente at min denominelle pinsebroder skal ta imot det akkurat nå. Men ta du og ransak det gjennom Bibelen og fortell meg noen gang hvor de mottok Den Hellige Ånd og talte i en tunge, og så ikke visste hva de talte i. Og hvis det var slik de fikk Den der, den suverene Gud . . . Må det skje på samme måte hver gang.

67 Nå, jeg kan ikke . . . Nå, i huset til Korne- . . . Vi husker, da vi snakket om Samaria, i går kveld, fant vi ut at det ikke var skrevet ned noe om at de hørte noe på et annet tungemål,

ingenting er sagt om det. Men da de gikk til Kornelius' hus, hvor det var tre forskjellige nasjonaliteter av mennesker, talte de i tunger. Og da de gjorde det, hvis de gjorde det, fikk de Den, sa Peter, på samme måte de fikk Den i begynnelsen. Og de visste at hedningene hadde mottatt nåde fra Gud, fordi de hadde mottatt Den Hellige Ånd akkurat som de gjorde i begynnelsen. Jeg har et spørsmål her, om det, om en liten stund. Jeg ønsket å legge grunnlaget, så dere kan se hva det er.

⁶⁸ Nå, jeg kan ikke forvente at folk som har blitt undervist annerledes . . . Og hør på meg, mine kjære, dyrebare pinsebrødre. Jeg ville ikke undervist dette på utsiden. Dette er . . . Jeg ville ikke gjøre noe for å skape strid. Men hvis vi ikke får tak i Sannheten, når skal vi begynne? Vi må ha noe på gang her, for å få oss på den rette veien. Vi trenger å få bortrykkende nåde her nå. Sannheten må komme frem.

⁶⁹ Hva skulle en mann gjort, hvis han var døv og stum og ikke kunne snakke i det hele tatt? Kunne han motta Den Hellige Ånd? Hva om han ikke hadde noe språk til å begynne med, og den stakkaren ønsket å bli frelst? Ser du? Det er Den Hellige Ånd, er en dåp. Og så, alle disse gavene som å tale i tunger, tyding av tunger, det er etter at du har kommet inn i legemet ved dåpen i Den Hellige Ånd. For disse gavene er i Kristi Legeme.

⁷⁰ Nå, grunnen til at jeg sier . . . Nå, se her. Kunne du forvente at Den katolske kirken, som var den første organiserte kirken i verden etter apostlene . . . Da ble Den katolske kirke organisert, åh, flere hundre år etter den siste apostelens død, rundt seks hundre og—år etter apostlene, rett etter Nikearådet, da Nikea-fedrene kom sammen og organiserte seg; så etablerte de den universelle kirken, som var katolsk kirke. Der inne etablerte de en verdenskirke. Og ordet *katolikk* betyr "universell"; det er overalt. De . . . Romerske—hedenske Roma ble omgjort til pavelig Roma. Og de satte en pave til å være overhode for å ta Peters plass, som de tenkte og sa at Jesus hadde gitt nøklene til Himmelriket. Og den paven var ufeilbarlig, og er det fremdeles i dag, for Den katolske kirke. Og . . . Hans ord er lov og befaling. Han er den ufeilbarlige paven. Slik gikk det.

⁷¹ Og så, fordi de ikke ville rette seg etter denne katolske læren, ble de drept, brent på bålet, og alt annet. Vi vet alle at gjennom de hellige skriftene til Josephus og *Fox's Book of the Martyrs*, og mange av de andre hellige . . . Hislops *Two Babylons*, og de—de store historiene. Så, det—etter femten hundre år, som vi vet, med Den mørke tidsalder, ble Bibelen tatt fra folket. Og Den ble—Den ble gjemt av en liten munk, og så videre, har vi forstått.

⁷² Så etter det, kom den første reformasjonen, som var Martin Luther. Og han sto fram og sa at nattverden, som katolikkene kaller kroppen—den bokstavelige kroppen til Kristus, den bare symboliserte Kristi kropp. Og han kastet nattverden på

alterkanten eller på trappene, og nektet å kalle det Kristi bokstavelige legeme, og forkynte: "Den rettferdige skal leve ved tro." Nå, du kan ikke forvente at Den katolske kirken er enig med ham, absolutt ikke, når deres ufeilbarlige overhode sier nei. Ja vel.

⁷³ Så etter Martin Luther, som forkynte rettferdiggjørelse, kom John Wesley og forkynte helliggjørelse. Og han forkynte at et menneske, etter å ha blitt rettferdiggjort (det er helt i orden) men du må bli helliggjort, rensset, roten til det onde tatt ut av deg ved Jesu Blod. Nå kan du ikke forvente at lutheranerne skal forkynde helliggjørelse, for de kommer ikke til å gjøre det.

⁷⁴ Etter at Wesley forkynte helliggjørelse, var det mange små grupper som ble dannet derfra, Wesleyanske metodister og Nasareere og så videre, som holdt ilden brennende gjennom deres tidsalder, så kom pinsevevnene og sa: "Vel, Den Hellige Ånd er dåpen, og vi taler i tunger når vi får Den." Ja visst. Så da det kom, kunne du ikke forvente at Nasareerne og de Wesleyanske metodistene, og så videre, ville tro det. De ville ikke gjøre det. De kalte det djevelen. Ja vel. Hva skjedde? De begynte å falle; Pinsebevegelsen begynte å reise seg. Nå har den hatt så mye fremgang at det var pinsebevegelsen sin tur til å bli rystet. Den har organisert seg og gått ut, tar ikke imot noe annet. De har sine egne regler og forskrifter, og det avgjør alt.

⁷⁵ Nå, når Den Hellige Ånd kommer inn og åpenbarer Sannheten om noe og beviser det ved Sitt eget Nærvær og ved Sitt Ord, kan du ikke forvente at pinsevevnene skal si: "Jeg er enig i det." Du må stå alene som Luther gjorde, som Wesley gjorde, og som resten av dem gjorde. Du må stå på det, fordi tiden er her. Og det er det som gjør meg til en stygg andunge. Det er det som gjør meg annerledes.

⁷⁶ Og jeg får ikke en åpning, slik som min dyrebare broder Oral Roberts, og Tommy Osborn, Tommy Hicks og dem, fordi menighetene ikke vil være enige med meg. De sier: "Han tror på Ewig sikkerhet. Han er en baptist. Han tror ikke på tungetale som det første beviset på Den Hellige Ånd. Kom dere vekk fra den fyren!" Skjønner?

⁷⁷ Men møt det ansikt til ansikt. Se på det uten frykt. De kan møte lutheranerne, metodistene kan det. Pinsevevnene kan møte metodistene. Jeg kan møte pinsevevnene med det. Det er helt riktig. Det er sant. Hvorfor er det slik? Vi vandrer i Lyset slik Han er i Lyset. Skjønner? Vi vandrer oppover Kongens Hovedvei, og jo lenger vi kommer, desto mer nåde blir gitt, mer kraft blir gitt, mer overnaturlig blir gitt. Og der er vi. Dette er timen da Den Hellige Ånd har kommet ned i form av et Lys, slik Han var i begynnelsen, en Ildstøtte, og har manifestert Seg Selv, og gjør de samme tingene som Han gjorde da Han var her på jorden. Og Jesus sa: "Hvordan vet du om de har rett eller ikke? På fruktene

deres skal du kjenne dem. Den som tror på Meg skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør. Disse tegn skal følge dem som tror.”

⁷⁸ Nå, mine pinsebrødre. Jeg er med dere. Jeg er en av dere. Jeg har Den Hellige Ånd. Jeg har talt i tunger, men jeg fikk det ikke da jeg mottok Den Hellige Ånd. Jeg fikk Den Hellige Ånds dåp; jeg talte i tunger, profeterte, fikk kunnskapens gaver, visdom, tydninger, og alt mulig skjedde. Men jeg har tilgang til alle de tingene, for nå er jeg et Guds barn. Kraften, Guds Ild er i min sjel; den Ildtungen som satte seg—kom på innsiden av meg og brente ut alt som var i strid med Gud, og nå ledes jeg av Hans Ånd. Han kan si: “Gå *hit*”, og jeg går. “Gå *hit*”, jeg går. “Tal *her*”, jeg taler. “Og gjør *dette*, *det* og *hint*.” Slik er det, akkurat som . . . Du blir ledet av Ånden. Det er Gud i deg, som virker ut Sin vilje. Uansett hva det er, virker Han ut Sin vilje.

⁷⁹ Hør nå. La meg se, lese her før vi begynner med spørsmålene, i leksikonet her. Nå, fra Vatikanets oversettelse, bind 7, 190—1205:

“Det er vanskelig å avgjøre om det var stemmen til de menneskene som snakket på et fremmed språk; eller nyheten eller ryktet om hendelsen med den overnaturlige, susende vinden som skaket opp folkemengden.”

De kunne ikke forstå det. Se nå. Om det var folket . . .

⁸⁰ Jeg skal illustrere. Her er en gjeng fattige, fillete galileere. Og her er de der ute på gata. De har aldri sett noe lignende: de kommer ut der, ned trappene fra det øvre rommet med hendene opp, bare fylte; de hadde ikke snakket ennå. Skjønner? Her kommer de ned gjennom der. Og nå, la oss si, de var der ute og sjanglet rundt i dette. Og folket sa . . . En greker løp bort til meg og sa, jeg snakker galileisk.

Du løper bort til ham og sier: “Og hva er i veien med deg, gutt?”

⁸¹ “Jeg har blitt fylt av Den Hellige Ånd. Guds kraft falt der oppe i det rommet. Noe skjedde med meg. Åh, ære være Gud!”

Og en annen her borte, han snakket med en araber, og han var en galileer som snakket arabisk—arabisk språk.

⁸² Så de vet ikke om det var den fremfarende vinden som trakk folket sammen da folkemengden samlet seg, eller var det at de talte på fremmede språk? Nå, Bibelen sier ikke helt . . . Det er to ting du kan se på. Det var det . . . De—de utenforstående sa: “Hvordan kan det ha seg at vi alle og enhver av oss hører på vårt eget morsmål?” Det sies ikke at de talte det, men at de hørte det.

⁸³ Så forklarer den samme gruppen, de samme menneskene, dette. Peter hoppet opp på noe og sa: “Dere galileiske menn, og dere som bor i Jerusalem, la dette være kjent for dere (folk sa at de hadde er ikke-galileisk språk) la dette være kjent for

dere og lytt nøye til mine ord (på hvilket—hvilket språk talte han til alle sammen?); se, de er ikke drukne, slik dere tror, det er jo bare den tredje time på dagen, men dette er det som ble talt ved profeten Joel: ‘Og det skal skje i de siste dager, sier Gud, Jeg vil utøse Min Ånd over alt kjød. Deres sønner og deres døtre skal profetere.’” Han fortsatte videre slik og sa: “Med lovløse hender har dere korsfestet den uskyldige Guds Sønn. David talte om Ham . . . ‘ville ikke forlate Hans sjel i dødsriket, og heller ikke la Sin Hellige se fordervelse.’” Og sa: “La det være kjent for dere, at Gud har gjort denne Jesus som dere korsfestet, både til Herre og Kristus.” Og da de hørte dette . . . Amen! Hvem? Hvert menneske under himmelen. Hva skjedde? Han sa ikke: “Nå skal jeg snakke på galileisk; jeg skal snakke på *dette*; så skal jeg snakke på *dette* . . . ? . . .”

⁸⁴ Mens Peter talte disse ordene, sa de: “Menn og brødre, hva kan vi gjøre for å bli frelst?” Og Peter ga dem oppskriften. Det er slik det alltid skjer. Ser du?

⁸⁵ Det er en oppadgående bevegelse, presser seg inn i Gud, nær vandring. Hvordan vet du? Vel nå, da Luther mottok rettferdiggjørelse, kalte han det Den Hellige Ånd. Det var det. Gud dypet litt av Den i. Så sa Han hva? Wesley mottok helligjørelse og sa: “Bevare, når du roper, har du Den.” Men mange av dem som ropte, hadde Den ikke. Da pinsevevningene talte i tunger—ukjente tunger, sa de: “Ja da, du har Den.” Men mange av dem hadde Den ikke.

Det er ikke slik at disse tegnene tilkjenner det. “Den eneste måten du kjenner et tre på”, sa Jesus, “er ved frukten det bærer”, Åndens gjerninger, Åndens frukt. Så når du ser en person som er fylt med kraft, som er fylt med Den Hellige Ånd, da ser du et liv som er forandret. Du ser disse tegn som følger dem som tror: “I Mitt Navn skal de drive ut djevler, tale med nye tunger. Hvis en slange biter dem, skal det ikke skade dem. Hvis de drikker noe dødelig, skal det ikke skade dem. De skal legge hendene på de syke, og de skal bli friske.” Du store! Denne slags tegn følger dem som tror. Men hvordan kommer du inn i det? Disse gavene er i Legemet. Hvordan kommer du inn i Legemet? Ikke ved å snakke deg inn; men ved å bli døpt inn i ett Legeme (1. Korinterbrev 12,13). Ved én Ånd er vi alle døpt inn i det Legemet og får tilgang til alle gavene. Herren velsigne dere.

⁸⁶ Nå, hvis noen skulle høre dette lydbåndet eller noen her skulle være uenig, husk, gjør det vennlig, broder, for jeg elsker deg.

93. Det første spørsmålet i kveld: Broder Branham, jeg mener TV er en forbannelse for verden. Hva mener du om det?

⁸⁷ Vel, uansett hvem som skrev det, jeg skal være enig med deg. De har gjort det til en forbannelse for verden. Det kunne være en velsignelse for verden, men de har gjort det til en forbannelse.

Enhver slik ting, mitt kjære folk, det er måten du ser det på. Hvis fjernsynet er en forbannelse, så er avisen en forbannelse, så er radioen en forbannelse, og mange ganger er telefonen det. Ser du, ser du, ser du, ser du? Det er hva du gjør det til. Men ettersom broren fortalte her om kvelden, at det knapt er noen programmer på TV lenger; det er for dyrt. En enkel forkynner som forkynner det Fulle Evangeliet, har ikke råd til et program på TV. Så derfor . . . Broderen sa her om kvelden, tror jeg, et sted, sa: “Tørk støv av radioen din”, eller noen, eller: “Ta den fram fra kroken og lytt til programmene.” Det er riktig.

⁸⁸ Men, kjære person, uansett hvem du er, jeg er absolutt enig med deg. Det har blitt en av de største forbannelsene for menneskeheten. Der tar de alle disse pengene som skulle ha gått til staten som skatt, og bruker det til å reklamere for alle disse sigarett- og whisky-programmene og slike ting, og trekker det fra skattene til staten; og så kommer de og henter predikanter og trekker dem for retten, for å få litt penger ut av dem. Jeg er enig med deg, det er en forferdelig ting. Nå, det er ikke . . . Du vet, det er bare noe du må innse. Takk, søster, broder, hvem du var som spurte om det.

94. Nå, her er en godt en. Spørsmål: Det er steder i Bibelen, som Første Samuelsbok 18,10, som sier at en ond ånd fra Gud gjorde ting. Jeg forstår ikke en “ond ånd fra Gud”. Vær vennlig og forklar dette.

⁸⁹ Vel, kanskje ved Herrens hjelp, kan jeg det. Det betyr ikke at Gud er en ond Ånd. Men enhver slags ånd, er underlagt Gud. Og Han får alt til å virke etter Sin vilje. Ser du?

⁹⁰ Nå, i spørsmålet ditt, snakker du om den onde ånden som gikk ut fra Gud for å plage Saul. Han var i en humørsyk, nedbrutt form—tilstand, fordi han først og fremst var frafallen. Og når du er frafallen, vil en ond ånd—vil Gud tillate at en ond ånd plager deg.

⁹¹ Jeg vil gjerne lese noe for dere—om et øyeblikk. Jeg har en annen tanke om det her. Ser du? Enhver ånd må være underlagt Gud. Husker du da Josafat og Akab dro ut i krig? Og før du visste ordet av det, var det en—satte de seg i byportene. Og Josafat var en rettferdig mann, og han sa (de to kongene satt der, og de forente styrkene sine) og så sa han: “La oss rådføre oss med Herren om vi skal dra ut eller ikke.”

⁹² Og Akab gikk og hentet fire hundre profeter som han hadde fødd og fetet opp og alt mulig; de var i god form. Og de kom opp dit, og alle profeterte samstemt og sa: “Dra opp, og Gud vil gi deg seieren. Dra opp til Ramot i Gilead, og der vil Gud ta saken for deg.” En av dem laget seg et par horn og begynte å løpe rundt som en illustrasjon, og sa: “Ved disse jernhornene skal du drive dem rett ut av landet; det tilhører deg.”

⁹³ Men du vet, det er noe med en Guds mann som bare ikke går med på alt dette. Ser du? Hvis det ikke lyder på linje med Skriften, er det noe galt. Enhver sann troende . . . Så sa Josafat: “Vel, de fire hundre ser helt i orden ut. De ser ut som gode menn.”

“Åh, det er de”, sa kanskje Akab.

Men Josafat sa: “Har du ikke én til?” Hvorfor en til når du har fire hundre som er helt enige? For han visste at det var noe som ikke hørtes helt riktig ut. Ser du?

Han sa: “Ja, vi har en til, sønn av Jimla, her oppe”, sa, “men jeg hater ham.” Ja visst. Du vil stenge kirken hans ved første mulighet. Du vil sende ham ut av landet. Ser du? Ja visst. “Jeg hater ham.”

“Hvorfor hater du ham?”

“Han profeterer alltid ondt mot meg.” Jeg tror Josafat rett der visste at det var—at noe ikke var riktig.

Derfor sa han: “Dra opp og hent Mika.”

Så dro de opp etter ham, og her kommer han ned . . . Så de dro opp, sendte en budbringer og sa: “Vent nå litt. Nå har de fire hundre teologer med doktorgrader der nede. De er de beste som finnes i landet, med Ph, LLD-er og alt mulig” Sa: “Så, du skjønner, du stakkars, lille ulærde mann, du må ikke være uenig med hele det presteskapet.”

⁹⁴ Jimla sa dette, eller jeg mener, Mika sa dette: “Jeg vil ikke si noe før Gud legger det i munnen min, og da vil jeg si nøyaktig hva Han sier.” Jeg liker det. Jeg liker det. Med andre ord: “Jeg vil stå med Ordet.” Uansett hva resten av dem sa. Han sa: “Vel”, sa, “jeg sier deg. Hvis du ikke vil bli kastet ut, bør du si det samme.”

Så dro han ned dit. Og han sa: “Skal jeg dra opp?”

Han sa: “Gå i gang.” Sa: “Gi meg i natt. La meg få snakke med Herren om det.” Jeg liker det. Så den natten viste Herren Seg for ham, og dagen etter gikk han opp. Og han sa, mens han gikk opp, han sa: “Sett i gang; men jeg så Israel som sauer uten en hyrde, spredt utover fjellene.” Åh, du! Det tok luften ut av ham.

Og han sa: “Var det ikke det jeg sa deg? Jeg visste det. Det er akkurat slik han gjør hele tiden, taler noe ondt imot meg.”

⁹⁵ Hvorfor? Han holdt seg til Ordet. Hvorfor? En profet før ham, Guds Ord som kom fra Elia, den virkelige profeten, han sa: “Fordi du utøste blodet til den uskyldige Nabot, vil hundene også slikke ditt blod.” Og han fortalte ham onde ting. Elisa hadde reist til Himmelen. Men han visste at Elisa hadde Guds Ord, så han sto ved Ordet. Jeg liker det. Stå ved Ordet.

⁹⁶ Hvis Bibelen sier at Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig; Hans kraft er ennå den samme; Den Hellige Ånd er for hver den som vil, la ham komme, stå ved Ordet. Ja, sir! Uansett

hva resten av dem sier. Hvor velfødde og hvor mange skoler de har gått på, det har ingenting med saken å gjøre.

Så da sa han . . . Denne store, kraftige karen med hornene på hodet, som skulle drive det—ut av landet for kongen, han gikk opp og slo ham på kinnet (denne lille predikanten). Han visste at han bare var en liten holy roller, så det var ingen som ville si noe på det, så han bare slo ham på kinnet. Han sa: “Jeg vil spørre deg om noe.” Sa: “Hvilken vei gikk Guds Ånd da Den gikk fra meg, hvis du har Den?”

⁹⁷ Han sa: “Det vil du forstå når du sitter i buret der ute som en fange.” Han sa: “Jeg så Gud sitte på en trone (Amen! Hør nå!), og Himmelenes hær var samlet rundt Ham.” Hva var i veien? Profeten Hans hadde allerede sagt hva som skulle skje med Akab. Gud . . . Det var ikke Elia som sa det; det var den salvede profeten. Det var Herrens Ord, SÅ SIER HERREN. Og Mika sa: “Jeg så hele Himmelenes hær samlet rundt Gud i en stor konferanse. Og de snakket med hverandre. Og Herren sa: ‘Hvem kan Vi få til å gå ned, hvem av dere kan gå ned og forføre Akab, for å få ham ut dit for å oppfylle Guds Ord, for å få ham skutt? Hvem kan Vi få til å gå ned?’”

⁹⁸ Vel, da talte en *slik* og en annen talte *slik*. Og etter en stund kom en ond ånd, en løgnens ånd opp nedenfra og sa: “Hvis du bare tillater meg. Jeg er en løgnens ånd. Jeg vil dra ned og gå inn alle disse predikantene, for de har ikke Den Hellige Ånd; og jeg skal få dem til (de er bare skole-lærte gutter)—og jeg vil dra ned og gå inn i hver og en av dem, og forføre dem og la dem profetere en løgn.” Sa han det? Og han sa: “Det er måten vi vil forføre på.” Så dro han ned.

Han sa—Gud sa: “Du har Min tillatelse til å gå.”

⁹⁹ Og han dro ned og gikk inn i de falske profetene, skole-lært tjeneste, og fikk dem til å profetere en løgn. Det var en løgnens ånd som arbeidet etter Guds vilje. La meg . . . Bare noe annet dere kanskje kan ser her, bare et øyeblikk. Se på dette. Jeg vil at dere skal slå opp med meg til Første Korinterbrev, det 5. kapittel, det 1. vers, bare et øyeblikk. Første Korinterbrev . . . Og se på dette hvis du ønsker å se noe, om Gud som gjør noe—hvordan de onde åndene, hvordan de vil—de vil bevege seg . . . Ja vel, Paulus snakker:

I det hele fortelles det om hor blant dere, og det er slikt hor som ikke . . . blir nevnt blant hedningene, . . . (Hva mener du om det i menigheten?) . . . at en mann lever sammen med sin fars kone.

Og dere er oppblåste, når dere heller . . . (La oss se. Jeg tror jeg bladde om to sider i . . .) . . . Dere er—Og dere er oppblåste, når dere heller burde sørge, slik at . . . (Nå, vent litt her. Er jeg . . . Ja, det er riktig. Ja.) . . . sørge . . . (Der er det.) . . . oppblåste, når dere . . . burde sørge, slik

at han som har gjort denne ugjerningen, kunne bli støtt ut fra dere.

100 Jeg vet ikke. Jeg tror ikke at noen ville si det eller forkortet det, men jeg bare forsvarer det jeg tror på: Hvis en mann en gang er fylt med Den Hellige Ånd, kan han ikke miste Den. Ser du, ser du?

For sannelig, selv om jeg er fraværende med kroppen, er jeg til stede i ånden, og som om jeg var til stede, har jeg allerede dømt ham som har gjort denne gjerningen.

I vår Herre Jesu Kristi navn, når dere er samlet og min ånd er med dere, sammen med vår Herre Jesu Kristi kraft,

overgi da den det gjelder, til Satan til kroppens ødeleggelse, for at hans ånd kan bli frelst på Herren Jesu dag.

101 Gud ber den hellige Menighet, som er Hans Legeme her på jorden, at (nå, dette er etter Det gamle testamentet, i Det nye) forteller en mann som var så skitten og uren blant folket, at han levde sammen med sin egen fars kone. Sa: "Noe slikt i Kristi Legeme . . . Du, Menighet, overgi ham til djevelen for ødeleggelsen . . ." Ser du? Gud tillater . . . Og når Han har noe Han må få gjort, å sette en pisk på noen, vil Han slippe løs en ond ånd på dem, slik at de vi plage den personen og—og bringe dem tilbake. Nå, vi finner ut at denne mannen etter . . .

102 Det er det som er i veien med menighetene i dag. Når en mann kommer inn i Kristi Legeme og blir ett av lemmene og begynner å gjøre noe ondt, i stedet for at dere alle kommer sammen og gjør akkurat det samme . . . Og du, Branham Tabernakel, gjør det. For så lenge du holder ham oppe, er han under Blodet. Og han bare fortsetter å gjøre den samme gamle tingen igjen og igjen og igjen hele tiden. Dere må komme sammen og overgi ham til djevelen til kroppens ødeleggelse, for at hans ånd er—som—kan bli frelst på Herrens dag. Og følg med på Guds pisk komme inn. Se hvordan djevelen får tak i ham. Det er en ond ånd som får tak i ham.

103 Og denne gutten kom på rett spor. Han kom tilbake. Vi ser i Andre Korinterbrev hvordan han virkelig ryddet opp innfor Gud.

104 Se på Job, en perfekt mann, en rettfærdig mann. Og Gud tillot den onde djevelen å komme over ham, og tukte ham og alt annet, for å fullkommengjøre hans ånd. Ser du? Så onde ånder har . . . Gud bruker onde ånder mange ganger for å utvirke Sin plan og Sin vilje.

95. Nå, her er virkelig en hard nøtt. Spørsmål (jeg tror det er samme person, fordi det ser ut som den samme håndskriften): **Hvis en person må ha Den Hellige Ånd for**

å bli—ha Den Hellige Ånd for å bli omvendt og gå i bortrykkelsen, hvordan vil tilstanden være for barn som har dødd før ansvarsalderen? Og når vil de stå opp?

¹⁰⁵ Nå, min broder, søster, jeg kan ikke fortelle deg det. Det finnes intet Skriftsted om det i Bibelen, som jeg kan finne noe sted. Men jeg kan uttrykke tankene mine. Nå, dette vil styrke deg som tror på Guds nåde. Dere ser, personen ønsker å vite (som er et veldig godt spørsmål. Ser dere?) personen ønsker å vite hvilken oppstandelse—hva som vil skje med en baby, at hvis han må ha Den Hellige Ånd for å kunne gå i Bortrykkelsen . . . Som jeg har sagt, det er riktig. Det er ifølge Bibelen. Det er Skriftens lære. Ikke for—ikke for å gå til Himmelen . . . Fordi mennesker fylt med Den Hellige Ånd, er den første oppstandelsen, de Utvalgte. Og levningen av disse . . . Resten av de døde levde ikke på tusen år. Etter Tusenårsriket, deretter den andre oppstandelsen, dommen for den store Hvite Trone. Ser du? Det er nøyaktig Bibelens orden. Men denne personen vil vite hva som skjer med disse babyene. De . . . Med andre ord, hadde de Den Hellige Ånd før de ble født? Fikk de Den? Nå, det kan jeg ikke si deg noe om.

¹⁰⁶ Men la oss nå si slik: Vi vet at babyer som dør, uavhengig av foreldrene, blir frelst. Nå er jeg uenig med profetenes skole i det. De sa at hvis det var—døde med en forelder som var syndig, at den babyen ville gå til helvete, råtne bort; den ville ikke være mer. Vel, Jesus . . . Johannes sa da Jesus kom: “Se Guds Lam, som tar bort verdens synd.” Og hvis den babyen var et menneske, som måtte komme under Guds dom, og Jesus døde for å ta bort synden, ble all synd tilintetgjort for Gud da Jesus døde for det formålet. Dine synder ble tilgitt. Mine synder ble tilgitt. Og den eneste måten du noen gang kan bli tilgitt på, er å ta imot Hans tilgivelse. Nå kan ikke babyen ta imot sin tilgivelse, for den har ikke gjort noe. Den har ikke gjort noe i det hele tatt. Så den er helt fri til å gå til Himmelen.

¹⁰⁷ Men du vil si: “Vil de gå i Bortrykkelsen?” Nå—nå, dette er mitt eget ord; dette er min tanke nå. Ikke . . . Jeg kan ikke bevise dette ved Bibelen. Men hør her. Hvis Gud, før verdens grunnleggelse, visste om ethvert menneske som noensinne ville være på jorden . . . Tror du det? Han visste om hver mygg, hver loppe, hver flue, Han visste alt som noen gang ville være på jorden. Hvis Han visste det . . .

¹⁰⁸ Hør her. La oss for eksempel ta Moses. Da Moses ble født, var han en profet. Før Jeremia . . . Gud sa til Jeremia: “Før du i det hele tatt ble dannet i din mors liv, før du noen gang ble dannet i hennes liv, kjente jeg deg og helliget deg og ordinerte deg til en profet for nasjonene.” Døperen Johannes, syv hundre og tolv år før han ble født, så Jesaja ham i et syn, og sa: “Han er røsten av en som roper i ørkenen.”

¹⁰⁹ Forutbestemmelsen eller Guds forutvitenhet vet alt om de små babyene (ser du?), hva de ville gjøre. Og Han visste at de ville dø. Han visste det. Ingenting kan skje uten at Gud vet om det. Ingenting kan skje med . . . Akkurat som den Gode Hyrde, hvordan Han går inn . . . Nå, for å ta dette ved Skriften, jeg kunne ikke si at Skriften sier *det og det*. Jeg tar det bare for min egen tanke.

96. Nå, det neste spørsmålet tror jeg kanskje er om noe jeg fortalte om her om kvelden. **Forklar hvordan en kone blir frelst ved barnefødsel.**

¹¹⁰ Kona blir ikke frelst ved å føde et barn. Men la oss slå opp i Første Timoteus 2,8 bare et øyeblikk. Og la oss bare finne ut hva Bibelen sier om barnet. Nå innser jeg at det er en katolsk doktrine, at katolikken sier at kvinnen blir frelst i barnefødsel, ved å føde et barn. Men la oss ikke . . . Jeg tror ikke det. Første Timoteus, det 2. kapitlet, og la oss begynne med det 8. verset og lese bare et øyeblikk nå. Ja vel, hør.

På samme måte vil jeg også at kvinnene deres smykker seg med anstendig klesdrakt . . . (Vi burde vel ikke be om det, burde vi? Hør på dette.) . . . i ærbarhet . . . (Puh!) . . . og sømmelighet; ikke med flettet hår eller gull eller perler eller kostbare klær; (Brødre, jeg hjelper dere her, håper jeg. Alle disse nye hattene hver dag eller hver tredje dag. Ser dere? Det sømmer seg ikke for kristne.)

men med gode gjerninger, slik det passer seg for kvinner som bekjenner gudsfrykt.

En kvinne skal la seg lære i stillhet i all underordning.

Jeg tillater ikke en kvinne å lære eller å ha myndighet over . . . mann, men å være . . . stille.

For Adam ble formet først, og så Eva.

. . . Adam ble ikke forført, men kvinnen ble forført og falt i overtredelse.

Likevel skal hun bli frelst ved barnefødselen, dersom . . . (Nå, han snakker ikke til kvinnen i verden, som får barn.) . . . dersom hun holder fram i tro . . . (Ser du? Dersom hun holder fram. Hun er allerede . . . Det er den kvinnen han snakker om, den kvinnen som allerede er frelst. Ser du?) . . . kjærlighet og hellighet med all selvtukt.

¹¹¹ Hun blir ikke frelst ved å få en baby, men fordi hun oppdrar barn, gjør sin plikt, ikke oppdrar katter, hunder og den slags, som tar plassen til et barn, slik de gjør i dag, gir den en mors kjærlighet, slik at hun kan gå ut og løpe rundt hele natten. Noen mennesker gjør det. Beklager, men de gjør det. Det er forferdelig frekt av meg å si, men sannheten er sannheten. Skjønner? De ønsker ikke å være bundet av en baby. Men ved barnefødsel,

dersom hun holder fram i tro, hellighet og selvtukt, skal hun bli frelst. Men det er et *dersom*, du skal bli frelst også, *dersom* du blir født på ny. Du skal, du kan bli helbredet *dersom* du tror. Du kan motta Den Hellige Ånd *dersom* du tror Det, gjør deg klar for Det, *dersom* du er klar for Det. Og hun skal bli frelst dersom hun fortsetter å gjøre disse tingene (ser du?), men ikke fordi hun er en kvinne. Så det stemmer, broder, søster. Det er ikke en katolsk lære i det hele tatt. Nå vil jeg . . . Her er et annet som er veldig vanskelig. Så har vi ett til. Jeg tror kanskje vi har tid til det. Jeg brukte bare tiden vår. Nå, dette er bare—dette er bare ettervirkningene av vekkelsen. Dette er ettervirkningene av møtet, disse spørsmålene.

97. Nå: Broder Branham (det er maskinskrevet), er det Bibelsk for en person å tale i tunger og tyde sitt eget budskap? I så fall, vennligst forklar. Første Korinterbrev eller Korinterne 14,19 og også Korinterne 14,27.

¹¹² Ja vel, la oss gå over til det Skriftstedet og se hva det sier. Og så skal vi se om vi kan holde dette etter Skriften. Vi ønsker alltid å være etter Skriften. Og Korinterne 14. Nå, personen vil vite om det er Bibelsk for en mann å tyde sitt eget budskap som han talte i tunger. "I så fall, forklar Korinterne 14,19." La oss se, 14 og 19. Ja vel, her er vi.

Men i menighetene . . . jeg heller tale fem ord med min forstand, så jeg også kan lære andre, enn ti tusen . . . i . . . ukjente tunger.

Nå, det neste er det 27. verset, som de ønsker å vite.

Hvis noen taler i en ukjent tunge, må det være to eller . . . i høyden tre, og hver etter tur, og én må tyde.

¹¹³ Nå, jeg tror at det personen prøver å komme fram til (og jeg vil ha—jeg skal lese noe for dere om et øyeblikk). Men jeg tror at det broderen eller søsteren prøver å komme fram til, "Er det riktig for en person som taler i tunger og også tyde budskapet han sa?" Nå, kjære, elskede venn, hvis du bare leser det 13. verset i samme kapittel, vil det fortelle deg:

Derfor må den som taler i en ukjent tunge, be om at han må kunne tyde.

¹¹⁴ Ja visst. Han kan tyde sitt eget budskap. Nå, hvis vi bare . . . La oss bare . . . Vel, du . . . Les alt her, og du kan se at Det er . . . Bare les hele kapitlet. Det er veldig bra, forklarer det.

¹¹⁵ Nå, å tale i tunger . . . Nå, mens vi holder på med det, og siden dette blir tatt opp, vil jeg si at jeg tror like mye på å tale i tunger som jeg tror på Guddommelig helbredelse, og dåpen i Den Hellige Ånd, Kristi andre Komme og den kommende verdens kraft; jeg tror like mye på det som jeg tror, men jeg tror tungetale har sin plass, akkurat som Kristi komme har sin plass; Guddommelig helbredelse har sin plass; alt har sin plass.

116 Nå, til dere, jeg har en sjanse til å si dette nå, og jeg vil gjerne forklare det. Og hvis jeg sårer noen, så mener jeg ikke det. Jeg mener ikke å skape forvirring. Men hør. Det som har vært problemet med å tale i ukjente tunger hos pinsevennene (som jeg er selv; jeg er pinsevenn. Ser du?) . . . Nå, det som har vært problemet, er dette: at de ikke har ærefrykt for det. Og en annen ting, de bare lar det gå på slump. De kommer ikke tilbake til Ordet.

117 Hør nå. Her er måten—la—her er måten menigheten er satt opp på. Nå, i en pinsemenighet, hvis jeg var pastor for denne menigheten, skal jeg fortelle dere hvordan jeg ville ha den satt opp (ser du?), hvis jeg var—kunne være her hele tiden som en pastor for den. Jeg ville anerkjenne enhver gave i Bibelen. Jeg ville si til troende at de først måtte bli døpt inn i Den Hellige Ånd. Og da ville hver gave i Første Korinterbrev 12, virke i min menighet, hvis jeg kunne få dem inn der, hele legemet i virksomhet.

118 Nå, hvis dere legger merke til . . . Ikke for å kritisere nå. Og husk, jeg ville ikke si ett ord imot—jeg kunne spotte Den Hellige Ånd. Og Gud vet at jeg ikke ville si det feil. Ser du? Men jeg sier dette bare for å prøve å gi dere Skriftens syn, etter at jeg har studert det nå i nesten tjue år. Jeg har forkynt i nesten tretti år. Og jeg har ganske enkelt vært gjennom alt, bare stått igjennom; dere kan forestille dere hvordan det har vært. Og har observert hver mann, og læren deres, over hele verden. Og studert det, fordi det er i min interesse. Det er i interessen for mennesker utenom meg selv. Jeg må reise herfra. Dere må reise herfra. Og hvis jeg går som en falsk profet, vil jeg tape min egen sjel og tape deres med meg. Så det er mer enn—det er mer enn daglig brød; det er mer enn popularitet; det er mer enn noe annet; det er Livet for meg. Ser du? Og jeg ønsker alltid å være i min aller dypeste oppriktighet.

119 Nå, du går inn i en pinsemenighet, og før du vet ordet av det . . . (Jeg mener ikke alle. Noen av dem er . . .) Stort sett kommer du inn i en menighet og begynner å forkynde; mens du forkynder, reiser noen seg og taler i tunger. Nå, den kjære personen kan være fullkomment fylt med Den Hellige Ånd, og det kan være Den Hellige Ånd som taler gjennom den personen, men saken er at de er utrente. Hvis denne tjenesten på plattformen taler under inspirasjon, er profetenes ånd underlagt profeten. Skjønner? “La alle ting skje . . .” Nå, kom over hit til Paulus, hvorfor han sier at “når en taler”, og så videre . . . “da han kom inn, var det bare en forvirring.”

120 Nå, jeg har gitt alterkall, og noen har reist seg opp og talt i tunger. Det bare . . . Vel, du kan like godt slutte med alterkallet. Det stopper det. Ser du?

¹²¹ Og så, en annen ting. Mange ganger reiser folk seg og taler i tunger, og folk sitter og tygger tyggegummi og ser seg rundt. Hvis Gud taler, vær stille, hør etter! Hvis det er Sannheten, hvis det er Den Hellige Ånd som taler i den personen, så sitt stille og lytt, vær ærbødig. Tydningen kan komme til deg. Ser du? Sitt stille; lytt etter en tydning. Nå, hvis det ikke er noen som kan tyde i menigheten, da skal de tie i Legemet.

¹²² Og så, når de taler i en ukjent tunge, sier Bibelen, la dem tale for seg selv og Gud. Den som taler i ukjente tunger, oppbygger seg selv. Nå, det er ukjente tunger; dialekter, språk er noe annet. "De er ingenting", sier han . . . Men det som gir en lyd, har en betydning. Men du . . . Hvis en trompet lyder, må du vite hvordan den høres ut (. . . bare blåse i den) ellers vet du ikke hvordan du skal forberede deg på kamp. Hvis noen taler i tunger, og bare "tuut"; det er alt, hvem vet hva de skal gjøre. Men hvis den begynner med *reveljen*, så betyr det "stå opp!" Hvis den blåser *tappenstrek*, betyr det "legg deg ned." Skjønner? Hvis den blåser *angrip*, så betyr det "angrip". Det må gi en mening, og ikke bare tale alene. Så i menigheten, hvis det ikke er noen som kan tyde, men at det er en som kan tyde, da er tunger det som hører til i menigheten.

¹²³ Nå, til spørsmålet ditt, kjære venn, som sier: "Jeg vil heller tale fem tusen . . . fem ord med, og så folk kan forstå meg, enn fem tusen (eller hva mer det står) i ukjente tungemål." Det er sant. Men les videre nedover: ". . . med mindre det er ved åpenbaring eller ved tydning til oppbyggelse." Ser du? For å oppbygge.

¹²⁴ Nå, jeg vil bare gi dere en liten anelse om hva—hva . . . Hvis jeg skulle være pastor for denne menigheten som kommer, hvis Gud skulle kalle meg til pastor for den, her er måten jeg ville styre den på: Jeg ville prøve å finne hver person der inne som hadde en gave. Og jeg ville ha disse menneskene til å møtes omtrent en time før møtene i det hele tatt begynte, i et rom for seg selv. La dem sitte under Ånden. Og før du vet ordet av det, så kommer det en med en gave til å tale i tunger. Og han taler i tunger. Alle sitter stille. Og så reiser en seg og tyder det han sier. Nå, før det kan gis til menigheten, sier Bibelen at det må bedømmes av to eller tre vitner. Nå, det er mennesker som kan skjelne ånder (ser du?), for mange ganger kommer onde krefter inn der. (Ser du?) Paulus snakket om det. Men så er Guds kraft der også. Fortell meg om en forsamling hvor ondskapen ikke finnes. Fortell meg hvor Guds sønner er samlet, der satan ikke er iblant dem. Det er overalt. Så rynk ikke pannen av den grunn. Ser du? Satan er overalt. Nå, her er vi. Noen taler i tunger. Nå, det er tre som sitter der som har Åndens skjelnegave. Og en taler i tunger og gir et budskap. Nå, det kan ikke være å sitere Skriften, for Gud bruker ikke tomme gjentakelser, og Han ba oss om å

ikke gjøre det. Ser dere? Så det er ikke det. Det er et budskap til menigheten.

125 Vi har hatt to ting i denne vekkelsen så langt. Se hva hver enkelt av dem var—perfekt, til punkt og prikke. Ser du? Beveget seg inn. En mann reiste seg, og talte i tunger, og kom med tydingen, og gikk rett tilbake, og stadfestet det budskapet som nettopp hadde gått ut. Den andre reiste seg her om kvelden, og sa i—under profetisk inspirasjon, og sa noe, uten å vite hva han sa; og så på slutten talte han ut: “Velsignet er han som kommer i Herrens Navn.” Øyeblikkelig var det noe som grep tak i meg og sa: “Velsignet er også den som tror at dette er Herren som har kommet.”

126 Ser dere tydni—så falt Den Hellige Ånd i bygningen i går kveld. Skjønner? Det er til oppbyggelse. Jeg sto der og prøvde å fortelle folket at de måtte ta imot Den Hellige Ånd. Og djevelen hadde kommet inn blant folket og sa: “Ikke hør; sitt stille.”

Min søster sa: “Bill, jeg var så glad mens du forkynte; følte at jeg kunne reise meg og hoppe gjennom veggen.”

Jeg sa: “Reis deg opp og hopp.” Det er alt.

Og hun sa: “Men da du gjorde det”, og sa, “folk begynte å rope”, sa, “så følte jeg meg gammel og verdiløs.”

127 Jeg sa: “Det er djevelen. Det er satan. Da han kom inn for å gjøre det”, sa jeg, “burde du reist deg uansett”. Vi er prester for Gud, som bringer åndelige offer—offer, fruktene av våre lepper som lovpriser Hans Navn. Ser du?

128 Nå, nå, her er hva som skjedde. Da brøt Den Hellige Ånd inn, for det var bare . . . “Velsignet er den som tror.” To, tre kvelder etter hverandre prøvde jeg å legge det fram der; og så talte Den Hellige Ånd og sa (under inspirasjon) sa: “Velsignet er han som kommer i Herrens Navn.” Og før jeg kunne si noe, hadde jeg sagt det på nytt. “Velsignet er den som tror at Herren har kommet i dette.” Ser dere? Og jeg hadde nettopp talt om dette, Den Hellige Ånd er Gud Selv i dere. Skjønner? Og de skjønte det. Skjønner? Og så falt Den Hellige Ånd blant folket. Ser dere hvordan Det—Det oppbygger, profeti?

129 Nå er det en forskjell mellom profeti og en profet. Profetier går fra den ene til den andre, men en profet er født som en profet, fra vuggen. De har SÅ SIER HERREN! Ingen bedømming av dem. Du ser ikke dem stå foran Jesaja, Jeremia, noen av disse profetene, fordi de hadde SÅ SIER HERREN! Men en profetisk ånd blant folket; du må følge med på det, for satan vil snike seg inn der. Skjønner? Nå. Det må bedømmes.

130 Nå, vi skal—vi skal ha en vekkelse. Nå, følg veldig nøye med på dette nå, dere forkynnere. Vi forbereder for vekkelsesmøter. Ja vel. Eller kanskje vi bare skal ha et vanlig menighetsmøte. Menigheten er i brann. Det skulle den være hele tiden. Vel,

kanskje vi har fem eller seks personer som er utrustet med gaver; en taler i tunger, to eller tre taler kanskje i tunger, fire eller fem med tunger, har tungetalegaven, taler i ukjente tunger. To eller tre av dem kan tyde. Kanskje det er en—to eller tre av dem som har visdommens gaver. Ja vel. De møtes alle sammen, de menneskene som er utrustet med gaver . . . Du . . . Disse gavene er ikke gitt til deg for å leke med, ikke for å si: “Ære være Gud, jeg taler i tunger! Halleluja!” Du vil—du—du degraderer deg selv. De er gitt til deg å arbeide med. Og din del i menigheten bør komme før hovedmøtet begynner, fordi de uerfarne kommer til å være blant oss.

¹³¹ Så går dere inn i rommet, og dere sitter der, alle sammen, fordi dere er medarbeidere i Evangeliet. Så sitter dere der. “Herre, er det noe du vil at vi skal vite i kveld? Tal til oss, Himmelske Får”, bærer fram bønner, påkallelser; synger sanger. Straks kommer Ånden ned, faller på noen, som taler i tunger. En reiser seg og sier: “SÅ SIER HERREN.” Hva er det? Lytt. “Gå og be broder Jones om å flytte bort fra stedet der han bor, for i morgen ettermiddag vil det komme en sykklon i det området; og det kommer til å ta huset hans. Ta eiendelene dine og kom deg unna!”

¹³² Nå, det—det høres bra ut. Men vent litt. Det må være tre mennesker der som har Åndens skjelnegave. En av dem sier: “Det var fra Herren.” Den andre sier: “Det var fra Herren.” Det er to mot tre—to eller tre vitner. Ja vel. De skriver det ned på et stykke papir. Det var det Ånden sa. Ja vel. De fortsetter å be og takker Herren.

¹³³ Etter en stund: “SÅ SIER HERREN (en profet reiser seg) SÅ SIER HERREN, i kveld kommer det en kvinne fra New York City; hun er på en båre; hun kommer inn i bygningen på en båre. Hun har et grønt skjerf rundt hodet. Hun er døende av kreft. Det som forårsaket denne tilstanden, er at Herren holder noe imot henne: en gang hun stjal penger fra Hans Menighet, da hun var seksten år gammel. Be broder Branham om å fortelle henne disse tingene. SÅ SIER HERREN, hvis hun vil ordne opp i det, skal hun bli helbredet.” Vent litt. Det høres veldig bra ut, men vent litt. Vil du skrive navnet ditt på dette papiret, du med skjelnegaven? Vil du skrive navnet ditt?

¹³⁴ “Det var fra Herren.” En sa: “Det var fra Herren.” Så—så skriver du det ned: “SÅ SIER HERREN, i kveld vil det komme inn en kvinne, og *visse, visse* ting.” Den som har gaven til å skjelve ånder, to eller tre av dem skriver under på det med navnet sitt. Alle disse budskapene ble gitt. Ja vel.

¹³⁵ Så etter en stund begynner de å høre klokken ringe. Kirken har begynt å fylle seg. Så tar de med disse budskapene, legger dem rett her på prekestolen. Rett her er hvor de skal ligge. Jeg er et annet sted og studerer og ber. Etter en stund, går jeg ut, etter

at sangene er sunget. Menigheten er i orden, folk kommer, setter seg ned, mediterer og ber; det er hva dere skal gjøre. Ikke kom til kirken for å snakke med hverandre, kom til kirken for å snakke med Gud. Ha fellesskapet ditt der ute. Ser du? Vi har fellesskap med Gud nå. Og vi kommer hit og snakker, alt stille, ærbødig, Ånden beveger Seg. Pianisten kommer til pianoet omtrent fem minutter før sangmøtet begynner, begynner helt rolig:

Nede ved korset der min Frelser døde,
Der nede ropte jeg om renselse fra synd;

Eller en fin, rolig sang, helt stille. Det bringer Den Hellige Ånds Nærvær inn i møtet. Skjønner? Ja vel.

¹³⁶ Folket sitter der. Noen av dem er virkelig—begynner å gråte og kommer opp til alteret, omvender seg selv før møtet starter. Den Hellige Ånd er der. Ser du? Menigheten er i fødselsmerter. Kristne ber; de har sine posisjoner. De sitter ikke der og tygger tyggegummi og sier: “Hei, Liddie, gi meg litt av leppestiften din; Jeg ønsker . . . Du vet. Du vet. Jeg trenger . . . Du vet, her om dagen da jeg var der nede og handlet, så tråkket jeg deg nesten på tærne. Har jeg noen gang sett noe slikt . . . Hva mener du om det?” Åh, bevare meg vel! Og kaller det Guds hus. Ja, det er en skam. Kristi Legeme kommer sammen. Der sitter vi.

Mannen som sitter ved siden av: “Si meg, du vet, da vi dro bort dit, denne *så-og-så* og *så-og-så-og-så* . . .” Det er helt i orden på utsiden, men her inne er det Guds hus.

¹³⁷ Kom inn i bønnen; sett dere på plassene deres. Jeg snakker nå, ikke til deres menigheter, brødre. Jeg vet ikke hva dere gjør; jeg snakker til dette tabernaklet. Jeg snakker til min egen bakkdør. Ser du? Det er riktig.

¹³⁸ Nå, når du kommer inn på den måten, så kommer pastoren ut, like etter. Han er uthvilt. Han trenger ikke svare på *dette*, *det* og *hint*. Han kommer rett ut av duggen av hans tjeneste. Han har vært under Den Hellige Ånds kraft. Han går rett inn der hvor flere ildtunger er samlet. Det er nesten en ildstøtte nå (ser du?), det beveger seg rundt. Han går ut hit, tar opp dette. “Et budskap fra menigheten: ‘SÅ SIER HERREN, broder Jones må flytte fra huset sitt. I morgen ettermiddag klokken to, vil en sykklon feie over området der han bor. Ta tingene dine og kom deg unna.” Broder Jones skjønner det. Ja vel. Det er registrert. “SÅ SIER HERREN, det vil være en kvinne ved navn *Så-og-så*, som kommer inn her i kveld, og det var—hun har gjort *det og det*.” (Som jeg nettopp har sagt, ser dere, slik.) Ja vel, det var det. Det er alt. De har allerede fått sin plass i menigheten nå. Ja vel.

¹³⁹ Så tar han for seg budskapet. Og før du vet ordet av det, begynner han å forkynne. Ingenting skal avbryte; det har allerede funnet sted. Nå går vi videre, vi forkynner budskapet.

¹⁴⁰ Og etter en stund når . . . Like etter at budskapet er over, begynner helbredelseskøen. Her kommer en kvinne. Noen talte

i tunger og fortalte at hun kom. Ser du? Hver og en av oss vet hva som kommer til å skje. Hver og en av oss vet det. Se hvordan troen begynner å vokse, med disse ildtungene som er over dere nå. Det begynner å samle seg sammen. Ja, det er bare et ferdig verk; det er alt.

Den kvinnen . . . Jeg vil si: “Fru *Så-og-så*, fra New York City, som sitter her . . .” Skjønner?

“Åh, det stemmer. Hvordan visste du det?”

“Det er et budskap fra Herren til menigheten. Da du var seksten år gammel, var du ikke på et *bestemt* sted og gjorde—tok noen penger fra kirken, og stjal det og gikk ut, og kjøpte nye klær for det?”

“Åh, det stemmer. Det er riktig.”

“Det er nøyaktig hva Gud har fortalt oss i kveld gjennom en broder *Så-og-så*, talte i tunger; Broder *Så-og-så* tydet; Broder *Så-og-så* her sa, med skjelnegaven, sa at det var fra Herren. Og det er sannheten.”

“Ja!”

“Da, SÅ SIER HERREN, ordne opp i dette, og du vil komme over kreften din.”

¹⁴¹ Broder Jones går hjem, henter tilhengerne, rygger, henter møblene sine og kommer seg bort derfra. Klokken to i morgen ettermiddag: Zowie! alt blir ødelagt. Ser du? Da lovpriser menigheten . . . “Takk, Herre Jesus, for Din godhet.” Nå, det er hva det er til, å oppbygge, for menigheten.

¹⁴² Nå, hva om det ikke skjer etter at de har sagt det? Da har dere en ond ånd iblant dere. Dere vil ikke ha den onde tingen. Hvorfor vil dere ha noe ondt, når himmelen er full av den ekte pinsen? Ikke godta en gammel erstatning fra djevelen. Få tak i noe ekte. Gud har det for dere. Da må dere ikke ha flere møter, og legg ikke noe mer her oppe, før Gud først stadfester at du har rett, fordi du er en hjelper for menigheten i arbeidet med Evangeliet. Nå, forstår dere hva det er?

¹⁴³ Og tunger, ukjente tunger . . . Ingen—vet hva han snakker om. Han snakker; men hver lyd har en mening. Det har en mening. [Broder Branham klapper i hendene—Red.] “Glukk, glukk, glukk!” Det har—det er en—det er et språk et sted.

¹⁴⁴ Da jeg var i Afrika, jeg trodde det ikke før, men alt som lagde en lyd, hadde en slags mening i seg. Bibelen sier at det ikke er noen lyd uten en betydning, uten en mening. Hver lyd som er skapt, har en viss betydning for noe. Ja, jeg hørte folk si . . . Jeg sa: “Jesus Kristus, Guds Sønn.”

¹⁴⁵ En av dem sa [Broder Branham imiterer en afrikansk tolk—Red.]. En annen sa [Broder Branham illustrerer igjen.]. Og det var: “Jesus Kristus, Guds Sønn.” Ser du? Den hadde en . . .

Og det betydde ikke noe for meg, men for dem var det et språk akkurat som jeg snakker til dere. Da tolken av Zulu, Xhosa, Basuto og den slags, kom fram, alt som ble sagt, alle forsto det. Og disse tingene som du hører disse menneskene mumler frem, og synes det er en masse babling, det er ikke det; det har en mening. Så vi burde respektere det, sette det på sin plass.

¹⁴⁶ Nå, kanskje det ikke har kommet noe budskap. Nå, møtet er over; alterkallet er gitt. Og etter en stund (det har ikke kommet noe budskap tidligere) noen reiser seg opp så snart de får en mulighet til det. Den Hellige Ånd . . . Nå, Bibelen sier: "Hvis det ikke er noen som kan tyde, la ham tie." Uansett hvor sterkt det prøver å tale, så vær stille.

¹⁴⁷ Du sier: "Jeg klarer det ikke." Bibelen sier at du kunne. Ser du? Så det—det avgjør saken. Ser du? La ham tie.

¹⁴⁸ Så, når det, muligheten kommer, når alt er i orden, og hvis Den Hellige Ånd kommer over ham da, for å gi budskapet, så gi det. Det er akkurat det du bør gjøre. Så kom tydningen, sa: "Det er en kvinne her inne som heter Sally Jones (Jeg håper ikke det er en kvinne her inne, med det navnet, men . . .) Sally Jones. (Ser du?) Fortell henne at dette er den siste kvelden hun får et kall. Hun må få det rett med Gud, for hun har bare kort tid igjen her." Nå, Sally Jones vil løpe til alteret så raskt hun kan komme dit (ser du?), fordi det er hennes siste kall. Ser du? Det er å gi et budskap, eller en stadfestelse, eller noe.

¹⁴⁹ Det er pinsemenigheten i aksjon. Det er ingen muligheter for onde ånder å liste seg inn, fordi det er allerede . . . Bibelen legger det nøyaktig fram: "La det være etter tur, og i høyden tre; og la to eller flere bedømme det." Det er menigheten. Men hvordan har vi det i dag? Hopper opp, står på, ler og holder på mens noen taler i tunger; en annen ser, snakker om noe annet og flokker seg sammen; pastoren gjør noe; eller noen flokker seg rundt. Vel, det er ikke riktig. Kanskje pastoren forkynner, og noen reiser seg og avbryter ham i . . . Leser kanskje i Bibelen og noen . . . Leser Bibelen, og noen der bak som taler i tunger. Åh, nei! Ser du? Forkynneren er oppe og forkynner på prekestolen, noen reiser seg og avbryter ham, og taler i tunger. Det er helt i orden. Jeg sier ikke at det ikke er Den Hellige Ånd, men du burde vite hvordan du bruker Den Hellige Ånd (ser du?), for å bruke Den.

Vel, jeg—jeg tar . . . Har dere plass til ett til? Så er det søndag i morgen. Da skal vi . . . La oss bare . . . Her er ett. Jeg synes det er det aller nådigste. Og nå, om dere bare vil bare bære over med meg bare noen få minutter til, vær så snill. Og så skal jeg . . . Jeg vil at dere—jeg vil at dere skal få tak i dette. Jeg sparte dette med hensikt. Dette er mitt siste.

Nå skal jeg først lese de to tingene som personen spurte om. Det er på et gammelt stykke papir, skrevet med en vakker

håndskrift. Aner ikke hvem det er, ikke skrevet under med navn på—på noen av dem.

98. Broder Branham, er det rett av forkynnere å drive på med lange pengeinnsamlinger i møtene sine, og si at Gud har fortalt dem at så mange i forsamlingen skal gi så mye? Hvis dette er riktig, vil jeg vite det. Eller hvis det er feil, vil jeg vite det. Dette har plaget meg fryktelig.

¹⁵⁰ Nå, du skjønner, venn, jeg skal fortelle deg, jeg skal fortelle deg hva jeg mener. Ser du? Nå, det betyr ikke at det er riktig. Jeg synes det er forferdelig.

¹⁵¹ Nå, jeg tenker dette. Gud sendte meg på misjonsfeltet. Jeg har opplevd tider da det så ut til at jeg ville være minst . . . Og jeg—jeg hadde ikke noen penger i det hele tatt. Og jeg sa: “Bare send rundt kollektbøssen.”

Og arrangøren kom til meg og sa: “Hør her, Billy, vi er fem tusen dollar i minus i kveld, Boy. Har du pengene i Jeffersonville til å betale det?”

¹⁵² Jeg sa: “Det går fint. Gud sendte meg hit, ellers ville jeg ikke ha kommet. (Ser du?) Bare send rundt kollektbøssen.”

Og før møtet er over, sier noen: “Du vet, Herren la på mitt hjerte å gi fem tusen dollar til dette.” Ser du, ser du? Bli først ledet til å gjøre det.

¹⁵³ Jeg tror ikke på å presse og tigge og trygle om penger. Jeg tror det er feil. Nå, broder, hvis du gjør det, ikke la meg såre følelsene dine. Ser du? Du—du kan ha din fulle rett fra Gud til å gjøre det. Men jeg snakker bare for meg selv. Jeg tror ikke på det.

¹⁵⁴ Nå, jeg har til og med visst om forkynnere som sa . . . Jeg sto rett, for ikke lenge siden . . . Nå, dette er ikke pinsevenner, dette er . . . Vel, det er menigheter (ser du?), andre menigheter. Det var på et stort stevne. Gertie, du var med meg, mange andre tilstede. Og de brukte hele ettermiddagen på et kjent kirkesamfunn—to eller tre av dem sammen (det er de vanlige vanlige kirkene, som våre moderne kirker her i byen, og så videre) på et stort stevne—og de brukte hele ettermiddagen, sto på plattformen—og truet med at Gud ville ødelegge avlingene deres, ville gi barna deres polio, og slike ting, hvis de ikke ga penger i det møtet. Det er nøyaktig sannheten, med denne Bibelen foran meg. Jeg sa: “Det er blasfemi mot Gud og Hans etterfølgere.” Hvis Gud sender deg, vil Han ta hånd om deg. Hvis Han ikke har sendt deg, så la kirkesamfunnet ta hånd om deg da. Men—men du . . . Hvis Gud sender deg, vil Han ta hånd om deg.

99. Hva med et julespill i en Hellig Ånds menighet?

¹⁵⁵ Vel, hvis det handler om Kristus, kan det være helt i orden. Men hvis det handler om julenissen, så tror jeg ikke på ham. Jeg—jeg har vokst—jeg har vokst fra det. Jeg tror ikke på julenissen i det hele tatt. Ser du? Og noen av disse små juletingene de har,

synes jeg er tåpelige. Og . . . Men jeg tror de har tatt hele Kristus ut av julen og satt julenissen inn i den.

¹⁵⁶ Og julenissen er en oppdiktet historie. (Jeg håper ikke jeg sårer noen av følelsene dine, angående barna.) Men jeg skal fortelle deg. Her for ikke lenge siden, for rundt tjuefem, tretti år siden, da en forkynner her i denne byen, pastoren i—for en viss stor kirke her i byen, som jeg kjente veldig godt, en nær venn av meg, han gikk til meg. Og Charlie Bohannon (broder Mike, du husker Charlie Bohannon, en god venn av meg) . . . Satt der på kontoret hans og sa: “Jeg skal aldri fortelle barna mine eller la barnebarna mine høre den løgnen noe mer.” Han sa: “Min egen lille gutt kom bort til meg, etter at han ble rundt tolv år gammel, og snakket om julenissen . . .” Og han sa: “Vel . . . Kjære, jeg har noe å fortelle deg,” sa: “Mamma . . .” Du vet, og fortalte ham hva han gjorde.

Så etter at han kom tilbake, sa han: “Så, Pappa, er dette med Jesus det samme?”

¹⁵⁷ Fortell sannheten. Julenissen er et katolsk opplegg om en kar, en Kris Kringle eller Sankt Nicholas, en gammel tysk-katolsk helgen for mange år siden, som gikk rundt og gjorde godt for barn. Og de har videreført det som en tradisjon. Men Jesus Kristus er Guds Sønn. Han er virkelig, og Han lever.

Nå, her er et spørsmål, det siste, som er et veldig . . .

¹⁵⁸ Hør nå her. Det kan hende du er uenig med meg i det. Men hvis du er uenig med meg, husk, la det være vennlig, vil du? Jeg elsker dere, og jeg vil ikke—vil ikke såre dere. Jeg bare, jeg vil være ærlig. Hvis jeg ikke kan . . . hvis jeg forteller gutten min en løgn, så er jeg en løgner. Ser du? Jeg vil fortelle ham sannheten.

¹⁵⁹ Nå, jeg forteller ham om julenissen, jeg sier: “Ja, visst, julenissen fins. Se på pappa på julekvelden.” Ser du? Ja.

¹⁶⁰ Du vet, her om dagen var jeg der nede, og jeg prøvde det på en liten jente bare for å se. Jeg fikk sannelig tilbakebetalt i forgårs. Jeg var i bygningen. Og de sto der, her nede ved Quaker Maid. Og jeg dro ned dit for å hente dagligvarer. Så vi, kona og jeg, var der inne. Og det var en bitte liten jente, som ikke var over atten måneder gammel, og hun sto der og sang: “Dingle Bells, Dingle Bells . . .” Og jeg sa . . . I det lille setet sitt, vet du, satt bakerst i den lille vognen.

Jeg sa: “Ser du etter julenissen?”

Hun sa: “Det er pappaen min, Mister.”

Jeg sa: “Velsigne ditt lille hjerte, Kjære. Du har visdom.”

Nå, her er en skikkelig nøtt, venner. Og i dette . . . Så avslutter jeg. Åh, det er—det er et flott Skriftsted, men det ser ut til å være en nøtt for alle. Og jeg har grunnet på det i årevis; og bare ved Guds nåde . . . Og min kjære kone, som sitter rett bak der nå, da hun hørte at jeg hadde det spørsmålet i ettermiddag,

sa hun: “Bill, hvordan svarer du på det?” Hun sa: “Jeg har alltid lurert på det selv.” Sa: “Jeg kunne aldri forstå det.” Og sa . . .

Jeg sa: “Kom ned i kveld, Kjære. Jeg skal gjøre mitt beste ved Guds hjelp.”

100. Broder Branham, vennligst forklar Hebreerne 6,4 til 6.

¹⁶¹ Nå er det virkelig . . . Ser du, nå må man være årvåken for vår tro, nåde, de troendes sikkerhet, de helliges utholdenhet, de troendes utholdenhet, rettere sagt. Hebreerne, det 6. kapittel, 4 til 6.

Nå, så snart det . . . avslutter dette, så håper jeg at Gud vil hjelpe meg å gjøre det virkelig klart for dere. Jeg beklager, jeg— jeg har mitt Budskap for i kveld; kanskje jeg vil forkynne det samme i morgen tidlig, i—i møtet. Så vil jeg dra.

¹⁶² Nå, dette er en skikkelig nøtt. Skjønner? Nå, du må være årvåken. Husk nå, vi tror og underviser i denne menigheten, ikke at alt som reiser seg og roper, alt som taler i tunger, alt som håndhilser på predikanten, har fått Evig Liv. Men vi tror at hvis du har Evig Liv, hvis Gud har gitt deg Evig Liv, så har du Det for evig. Ser du? For hør her. Hvis ikke, så er Jesus en falsk lærer. I Johannes 5,24 sa Han: “Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har Evig Liv, og skal ikke komme til dom, men har gått over fra døden til Livet.” Nå, drøft det med Ham. “Alle Faderen har gitt Meg . . . Ingen kan komme til Meg uten at Faderen drar ham. (Jeg siterer Skriften.) Alle som kommer . . . Ingen kan komme til Meg uten at Min Far drar ham først. Og alle som Min Far har gitt Meg, vil komme til Meg. (Ser du?) Og alle som kommer til Meg, dem vil Jeg gi Evig Liv (Johannes 6), og vil reise ham opp i de siste dager.” Det er Hans Ord.

¹⁶³ Hør nå her. Hvis jeg vil gå tilbake til Efeserbrevet det første kapitlet, hvor Paulus forkynner . . . Nå, korinterne, hver av dem hadde en tunge og en salme. Du legger merke til at de andre menighetene ikke hadde det problemet. Han sa aldri noe om det. Nevnte han noen gang tungetale noe sted i efesermenigheten, romermenigheten? Nei! De hadde tungetale og alt, akkurat som korinterne hadde, men de hadde satt det i orden. Korinterne kunne bare ikke få det i orden. Ser du? Men Paulus dro ned dit og satte menigheten i orden.

Nå, han . . . Jeg tror, som Oral Roberts sier: “Gud er en god Gud.” Tror du ikke det?

¹⁶⁴ Og du sier: “Vel, hva med pinsevevnene og tungetalen da, broder Branham?” Jeg tror de fikk Den Hellige Ånd. Klart de gjorde det. Ja vel, hvorfor? Hør her. Tror du at Han er en god Gud? Tomas sa en gang: “Du vet, Herre . . .”

Alle de andre trodde på Ham. Sa: “Åh, vi vet at Han er virkelig!”

“Åh”, sa Tomas, “nei, nei, jeg tror ikke på det. Den eneste måten jeg kan tro det på, er å få noen bevis. Jeg må stikke fingrene mine i Hans side og i naglemerkene i hendene Hans.”

Han er en god Gud. Han sa: “Kom igjen, Tomas. Vær så god.”

“Åh”, sa Tomas, “nå tror jeg.”

¹⁶⁵ Han sa: “Ja, Tomas, etter at Du har sett Meg og berørt Meg og lagt hånden Min . . . hendene dine i Min side, så tror du. Men hvor mye større er deres lønn, som aldri hadde sett og likevel tror.” Han er en god Gud. Han gir deg ditt hjertes ønske, selvfølgelig. La oss bare tro Ham. Det er—det er—det er dødsstøtet mot satan. Når et menneske tar Gud på Hans Ord, broder, det vil drepe satan hver gang. Det er det hardeste slaget som satan kan få, når et menneske vil ta Gud på Hans Ord. Ja, sir. Som jeg sa: “Mennesket lever ikke alene (Jesus, her om kvelden), men av hvert Ord som går ut . . .”

¹⁶⁶ Nå, legg merke til dette. Nå skal jeg begynne på det første verset:

Idet vi nå lar den mer grunnleggende læren om Kristus ligge, skal vi gå videre til det fullkomne . . .
(Nå, det første jeg vil at dere skal vite: hvem snakker Paulus til her? Hebreerne. De sier: “hebreerne”, øverst, Hebreerbrevet. Er det riktig? Jødene som hadde forkastet Jesus . . . Kan du—du forstå det nå? Han snakker til jødene, og viser dem at lovens skygge er et forbilde på Kristus. Alle de gamle tingene er et bilde på det nye. Følg med nå.)

. . . lar den mer grunnleggende læren om Kristus ligge, skal vi gå videre til det fullkomne . . .

¹⁶⁷ Han har snakket med dem om læresetningene. La oss gå og snakke om de fullkomne tingene. Nå, du er fullkommen i Gud når du er forseglet av Den Hellige Ånd *inntil* din forløsningsdag. “Den som er født av Gud (1. Johannes) begår ikke synd; for han kan ikke synde, for Guds Sæd blir i ham.”

¹⁶⁸ En mann som er fylt med Den Hellige Ånd, ikke tror han er fylt, men den som er født av Guds Ånd, begår ikke synd, for Guds Sæd er i ham, og han kan ikke synde. Ser du? Sier Bibelen det? Så der er det. Du er . . . Ikke hva du gjør, hva, er hva, ikke hva verden tenker om deg, det er hva Gud tenker om deg. Ser du, ser du? Du kan ikke . . . Hvordan kan jeg få en ordre, skrevet av borgermesteren i byen, på at jeg kan kjøre førti miles i timen gjennom byen, og så kan en politimann arrestere meg? Jeg kan ikke det. Hvordan kan jeg synde når det hele tiden er et blodoffer fremfor Gud, hvor Han ikke engang kan se meg; når det er en støtfanger på—på . . . foran meg og Gud, et skjold av Blod? For vi er døde, og vårt liv er skjult i Kristus ved Gud, forseglet av Den Hellige Ånd. Hvordan i all verden kan du gjøre noe galt i

Guds øyne? “Hvis vi synder med vilje (Hebreerne 10) etter at vi har mottatt kunnskapen om Sannheten, da er det ikke noe mer offer for synd.” Her inne er det umulig (ser du?) å synde med vilje.

169 Nå, la oss gå videre og lese. Ja vel.

. . . det fullkomne og ikke på nytt legge grunnvollen med—med omvendelse fra døde gjerninger og . . . tro på Gud,

med lære om dåp, . . . håndspåleggelse, om de dødes oppstandelse og . . . evig dom.

Og dette . . . vi gjøre, hvis Gud tillater det.

*(Nå er det her de ønsket å starte, fra det fjerde verset.)
For det er umulig for dem . . . engang har blitt opplyst,
og har smakt den himmelske gave og har fått del i Den Hellige Ånd,*

og har smakt av Guds gode Ord og kreftene fra den kommende verden,

hvis de faller fra, å bli fornyet—fornyhet til omvendelse igjen. For de korsfester Guds Sønn for seg selv på ny og stiller Ham åpenlyst til skamme.

170 Nå, nå, dette ser ut som, fra måten du leser det her, at et menneske kunne motta Den Hellige Ånd, og deretter falle fra og gå fortapt. Men det er umulig for ham å gjøre det. Ser du? Han kan ikke gjøre det. Hvis han gjorde det, løy Kristus. Ser du? Det er umulig for de som en gang er opplyst. Nå, følg med her. Hvem snakker han til? Han snakker til disse jødene i grenseland. Han sa ikke et menneske fylt med Den Hellige Ånd; han sa: “Hvis han har smakt Guds Ord.”

171 Nå, la meg bare få presentere det i en lignelse, slik at dere kan se det og ikke gå glipp av det nå. Nå skriver han til disse jødene. Noen av dem er grenseland-troende. Ser du? Han sa: “Nå skal vi forlate disse gjerningene og gå videre og snakke om fullkommenhet.” Sa: “Vi snakker om dåp og oppstandelse av de døde, og håndspåleggelse og alt mulig; men la oss gå videre nå, for å snakke om fullkommenhet. Nå skal vi snakke om når dere kommer inn i Den Hellige Ånd. Dere har vært på møtene i lang tid . . .”

172 Og dere har sett disse menneskene. De holder seg i nærheten; de vil ikke komme inn eller gå ut. De setter pris på Den Hellige Ånd. De dukker stadig opp. Og kanskje Den Hellige Ånd gjør noe, og du verden, de reiser seg og roper, og hopper opp og ned på gulvet, men de ønsker aldri å motta Den selv. Nei, nei! Ser du? Og de sier: “Åh, ja, det er fint. Åh, jeg vet nå ikke om det.” Ser du, ser du, ser du? Grenseland-troende. Akkurat så nære at de kan smake Den, men de tar ikke imot Den. Ser du? Nå, de forbli på den måten så lenge, at etter en stund glir de fullstendig bort. Jeg kan nevne navnene på mange som var i tabernaklet, som har

gjort det samme. De falt fra igjen, for å bli fornyet til omvendelse, det er ingen omvendelse for dem. De bare bedrøvet Ånden bort fra seg. De har vært så nær at . . .

¹⁷³ Her, hvis dere vil slå opp med meg (dere har ikke tid nå, vet jeg) men hvis dere vil slå opp til 5. Mosebok, det 1. kapitlet og lese det, vil dere se det samme. Skriv det ned nå, 5. Mosebok, det 1. kapitlet. Nå, og begynn med det 19. verset og les ned til det 26. Femte Mosebok . . . Du vil finne ut . . . Hør nå her. Hele Israel . . . Det de gjør, de kommer til Kadesj-Barnea. Åh, jeg ser noe! Dette tabernaklet, denne pinseverden er ved Kadesj-barnea akkurat nå. Det er helt riktig, broder Neville. Vi er ved Kadesj-barnea, verdens dommersete (var dommersetet).

¹⁷⁴ Og spioner gikk ut. Josva sa her: “Nå, jeg sendte spioner”, eller Moses, rettere sagt, “jeg sendte spioner, tolv, en av, en mann fra hver av deres stammer. Jeg sendte dem for å utspionere landet og bringe tilbake en rapport.” Er det riktig?

Og da de kom tilbake, var det ni av de tolv som sa: “Åh, det er et godt land, men åh, du kjære tid, vi kan ikke innta det. Åh, du! Amorittene er der, og vi ser ut som gresshopper ved siden av dem. De er væpnede menn. Murene deres er store. Åh, det er for . . . ja, jeg skulle ønske vi hadde dødd der borte i Egypt i stedet for at du tok oss med ut hit.”

¹⁷⁵ Men, lille Kaleb og Josva hoppet opp der og roet dem ned; sa: “Vi er mer enn i stand til å innta det.” Ja, sir! Der har vi det. Hør nå her. Hva skjedde? Kaleb og Josva visste at Gud hadde gitt løftet om det: “Jeg bryr meg ikke om hvor stort det er, hvor store hindringene er, hvor høye de er, hvor store de er, det har ingenting med saken å gjøre. Gud sa det, og vi kan innta det.” Og vet du at de var de eneste to menneskene som, av de to og en halv millionene, som gikk inn i landet? Fordi de beholdt sin tro på det Gud sa var Sannheten. Amen!

¹⁷⁶ Tabernaklet står akkurat nå, ved Kadesj-Barnea. Se, disse menneskene var så nære at de til og med smakte druene fra landet. De spiste druene. Da Kaleb og dem gikk over og brakte tilbake druene, plukket disse karene noen av dem og spiste dem. “Åh, de er gode, men vi klarer det ikke.” “De som har smakt Guds gode gjerning, har smakt av Den Hellige Ånd, sett Dens godhet, smakt av Den, har smakt av Guds Ord . . .” Ser dere det? Ingen av disse mennene, ingen av dem fikk noensinne lov til å gå over. De omkom i sitt eget land, her borte i ørkenen. De gikk aldri over, men de var nær nok til å smake Det, men ikke nok nåde og tro til å innta Det. Det er det det er.

¹⁷⁷ Nå. Hør nå på den kjære personen som skrev dette brevet. La oss bare lese det neste verset. Følg med bare et øyeblikk. Se på Paulus. La oss nå lese det syvende:

For jorden . . . drikker det regnet som ofte kommer ned på den, og bærer grøde som er nyttig for dem som har dyrket den, tar imot velsignelser fra Gud.

Men bærer den torner og tistler, er den forkastet, og forbannelsen nærmer seg. Og den ender med å bli brent.

178 Nå, ser du hva han sier? Følg med nå. Det var dette spørsmålet her; nå, og så skal vi avslutte . . . Denne tingen har plaget livet av meg i årevis.

179 Jeg dro til et møte en gang, der folk talte i tunger i Mishawaka, Indiana. Nå er jeg foran min egen forsamling. Dere har hørt disse menneskene . . . hørt meg fortelle livshistorien min, og om den fargede mannen som sa: "Her er han. Her er han." Nå, jeg fortalte det.

180 Men resten av det: Jeg så to menn. De var . . . Den ene ga et budskap, den andre tydet det. Den andre ga et budskap, og den andre tydet det. Og broder, de var korrekte. Bare dette . . . Jeg tenkte: "Kjære vene! Jeg har aldri sett noe sånt." Jeg sa: "Jeg er iblant engler." Jeg tenkte, jeg har aldri sett noe . . . Den ene talte, og den andre . . .

181 Og jeg satt bak der, som en liten, enkel predikant, du . . . [Tomt område på lydbandet—Red.] . . . begge menn en gang og håndhilse på dem. Jeg har aldri sett slike menn i mitt liv. De talte et budskap, og den andre tydet det. Og, du og du! Det var fantastisk! Den ene talte og den andre tydet. Begge . . . Og de ble bare kritthvite når de løftet hendene. Jeg tenkte: "Åh, du og du! Hvor har jeg vært hele livet? Dette er tingen!" Jeg sa: "Du store, pinsevenner har rett." Det er helt riktig.

182 Jeg hadde aldri sett så mye, foruten det som var rett i nærheten her, hvor . . . Kanskje et par kvinner med en misjon et sted. Og de kranglet; og en kalte den andre, "hespetre", og, dere vet, akkurat slik, kranglet litt med hverandre. Ikke for å ringeakte kvinnene eller noe nå, men bare . . . Det—det var i en dårlig forfatning. Hvis noen av dere . . . Dere husker broder Graham. Du var bare en liten gutt på den tiden. Og så, det var slik det var.

Og jeg hørte på det, og jeg tenkte: "Åh, du store, jeg har møtt engler."

183 En dag da jeg kom rundt hushjørnet, på den andre dagen, møtte jeg en av mennene. Jeg sa: "Hvordan går det, Sir?"

Han sa: "Hvordan går det?" Han sa: "Er . . . Hva heter du?"

Og jeg sa: "Branham."

Han sa: "Hvor er du fra? Her?"

Og jeg sa: "Nei, jeg er fra Jeffersonville."

Han sa: "Vel, det er fint. Er du pinsevenn?"

Jeg sa: “Nei, sir, det er jeg ikke.” Jeg sa: “Jeg aksepterer bare ikke måten pinsevevnene mottar Den Hellige Ånd”, jeg sa, “men”, sa jeg, “jeg er her for å lære”.

¹⁸⁴ Han sa: “Vel, det er kjempefint.” Og mens jeg snakket med ham, oppfattet jeg ånden hans (som kvinnen ved brønnen), han var en ekte kristen. Broder, for meg virket han helt i orden. Han var ekte. Nå, dere alle . . . Hvor mange har vært i møtene mine og sett disse tingene skje? Ser dere? Og mannen var helt i orden. Så da tenkte jeg—jeg: “Der! Du store, så fantastisk!”

¹⁸⁵ Om kvelden, ettermiddagen en gang, møtte jeg den andre. Jeg sa: “Hvordan går det, Sir?”

Han sa: “Hvordan går det? Hva heter du?” Og jeg fortalte ham det. Og han sa “Har . . . Er—er du en pinsevevnn?”

Jeg sa: “Nei, sir, ikke akkurat pinsevevnn, antar jeg.” Jeg sa: “Jeg er bare her for å lære.”

Han sa, jeg sa, han sa: “Har du noen gang fått Den Hellige Ånd?”

Jeg sa: “Jeg—jeg vet ikke.” Jeg sa: “I forhold til det dere har, antar jeg ikke det.”

Og han sa: “Har du noen gang talt i tunger?”

Jeg sa: “Nei, sir!”

Han sa: “Da har du ikke fått Den.”

¹⁸⁶ Og jeg sa: “Vel, jeg—jeg antar at det er riktig.” Jeg sa: “Jeg vet ikke. Jeg har bare forkynt i omtrent to år, eller mindre,” og jeg sa, “jeg vet ikke så mye om Den.” Jeg sa: “Kanskje jeg ikke vet.” Jeg sa: “Jeg kan ikke forstå . . .” For hva, jeg prøvde å holde ham der (ser du?), for å oppfatte det. Og da jeg gjorde det, hvis jeg noen gang har møtt en hykler, var det en av dem. Kona hans hadde mørkt hår; og han bodde sammen med en blond kvinne, hadde to barn med henne; og talte i tunger, tydet det så perfekt som det kunne være. Og jeg sa: “Nå, Herre, hva har jeg kommet inn i?” Fra engler, visste jeg ikke hva jeg hadde kommet inn i. Jeg sa: “Jeg—jeg—jeg er fundamentalist; det må være Bibelen. Det må være riktig. Det er noe galt et sted, Herre. Hvordan kan det være mulig?”

¹⁸⁷ Jeg dro på møtet den kvelden, og Ånden falt; og broder, du kunne føle Den, at Det var Den Hellige Ånd. Ja, sir! Hvis Det ikke var det, vitnet Den med min ånd at Det var Den Hellige Ånd. Og jeg var bare en ung predikant, og visste ikke hvordan, mye om åndens skjelnegave. Men jeg satt der. Og jeg kjente igjen den Gud som frelste meg, det var den samme følelsen . . . Føltet som om jeg skulle gå gjennom taket, det var en fantastisk følelse i den bygningen. Jeg tenkte . . .

¹⁸⁸ Det var rundt femten hundre der. Jeg tenkte: “Du og du!” To eller tre grupper av dem hadde møttes. Og jeg tenkte: “Du

godeste! Hvordan kan det ha seg? Nå, den store Ånden som faller i denne bygningen på den måten; og her, se på dette som skjer der oppe, de karene som taler i tunger, tyder, gir budskap fullkomment— og den ene en hykler og den andre en ekte Guds mann.” Og jeg tenkte: “Nå er jeg helt forvirret. Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre.”

¹⁸⁹ Vel, rett etter det, begynte en god venn av meg, broder Davis (vet du), å si at jeg var en nikkedukke. Det er en jenteleke, vet du. Og så var jeg ugift, og så jeg . . . Han begynte å mase med meg, og holdt på, gjorde nesten litt narr av meg.

¹⁹⁰ Og vi hadde litt . . . Og moren din og alle vi hadde små møter rundt på forskjellige steder. Tabernaklet var ikke—var ikke i bruk på den tiden, og vi hadde små møter forskjellige steder. Og til slutt en dag, etter at tabernaklet var blitt bygd, mange år senere, dro jeg opp til Green's Mill, til hulen min, for å be, fordi broder Davis hadde sagt noen forferdelige ting om meg i—i—i avisen sin. Jeg elsket ham. Jeg ville ikke at noe skulle skje, og jeg—jeg dro opp dit for å be for ham. Og jeg gikk opp dit, og jeg kom inn i hulen. Og jeg ble der i omtrent to dager. Og jeg sa: “Herre, tilgi ham. Han—han mener—mener ikke det.” Og jeg tenkte: “Du vet . . .” Jeg tenkte tilfeldigvis på et Skriftsted.

¹⁹¹ Og jeg gikk ut. Og det var en tømmerstokk (den stokken ligger der fortsatt, satt på den for ikke lenge siden) hadde falt ned fra fjellet og lå over en liten sti, som kommer rundt bekken. Og jeg satte meg med bena på hver side av tømmerstokken og kikket ut over fjellene, langt bak—bak der, og la Bibelen min ut slik. Jeg tenkte: “Du vet . . .” Jeg tenkte på et Skriftsted: “Kobbersmeden, han har gjort meg mye vondt og sagt ting.” Du vet . . . Jeg tenkte: “Jeg tror jeg bare leser det.” Jeg åpnet Bibelen, og jeg sa: “Vel . . .” Tørket ansiktet mitt, og vinden blåste, og den bladde over til Hebreerne 6. “Vel”, sa jeg, “det er ikke der det er.” Og jeg la Den tilbake slik. Og vinden blåste igjen og bladde Den tilbake igjen. Og jeg sa: “Nå, det er rart, vinden blåser den tilbake på den måten.” Så jeg tenkte: “Vel, jeg tror jeg vil lese det.” Og det sto:

For det er umulig for dem som en gang er blitt opplyst, . . . del i Den Hellige Ånd, og har smakt Guds . . . Ord og den kommende verdens ting.

Jeg tenkte: “Vel, jeg ser ingenting ved det.” Leste det videre nedover, resten av kapitlet. Ingenting i det. Jeg sa: “Vel, det er—det avgjør den saken.” Og jeg—jeg så det slik, og tilbake gikk det igjen. Og jeg tok Den opp, og jeg tenkte: “Vel, hva er det?” Jeg fortsatte å lese det, og lese det, og lese det, jeg sa: “Vel, jeg forstår ikke.” Så fortsatte jeg . . . Og jeg leste videre nedover:

. . . er umulig for dem som en gang er blitt opplyst, . . .

Det kom ned her til et sted hvor det står:

For jorden . . . drikker det regnet som ofte kommer ned på den, og bærer grøde som er nyttig for dem som har dyrket den, tar imot velsignelser fra Gud.

Men bærer den torner og tistler, er den forkastet, og . . . forbannelsen nærmer seg. Og dens dom er å bli brent.

¹⁹² Jeg sa: “Lurer på hva det betyr?” Jeg ville bare . . . Jeg tenkte ikke på noe der oppe. Bare tenkte det. Og akkurat da, mens jeg satt der, tenkte jeg at Herren ville gi meg en visjon om broder Davis og dem der nede. Og jeg satt der; jeg kikket, og jeg så noe som roterte over dalen foran meg. Og det var en jordklode som roterte. Og jeg så at den var helt brutt opp, så bare ut som det var pløyd over det hele. Og en Mann gikk ut med en—en—en stor ting foran Seg, full av frø, og Han kastet frøene ut over hele jorden, mens Han gikk. Og Han gikk rundt jordens krumning, og Han kom ut av syne for meg. Og så snart Han kom ut av syne for meg, kom det en mann som så virkelig listig ut, kledd i svarte klær, gikk rundt som dette, gikk, *puh, puh*, kastet dårlige frø, *puh, puh*. Og jeg så på det, og mens jorden fortsatte å rotere . . .

¹⁹³ Etter en stund kom det hvete opp. Og da hveten kom opp, kom det også tornebusker og tistler og torner og ugress og alt annet vokste opp, silkeurt og alt annet vokste opp i hveten. Og de vokste sammen. Og det kom en skikkelig ille tørke, og den lille hveten hadde hodet bøyd slik, og den lille tornebusken og tistelen, tornene, de hadde bøyd hode. Hvert ugress bare, *pes, pes, pes, pes*, pustet på den måten. Du kunne bare høre dem. Og de ropte etter regn, regn.

¹⁹⁴ Og etter en stund, kom det en stor sky, og vannet bare fosset ned. Og da det falt der, spratt hveten opp og begynte å rope: “Glory! Halleluja! Prise Herren!” Opp hoppet ugresset og ropte: “Glory! Prise Herren! Halleluja!” Tornene og alle sammen danset rundt på åkeren og ropte: “Glory! Halleluja! Prise Herren!”

Vel, sa jeg: “Jeg klarer ikke å forstå det.”

¹⁹⁵ Synet forlot meg; så falt jeg tilbake på det igjen: “Det som bærer torner, blir forkastet.” Da forsto jeg det. Jesus sa: “Regnet faller på de rettferdige og de urettferdige.” En mann kan sitte i møtet, kan tale i tunger, kan rope og oppføre seg akkurat som resten av dem, med den ekte Hellige Ånd, og likevel ikke være i Guds Rike. Det er helt riktig. Sa ikke Jesus: “Mange vil stå på den dagen og si: ‘Herre, har jeg ikke drevet ut djevler i ditt Navn? Har jeg ikke profetert (forkynt) i Ditt Navn? Har jeg ikke gjort mange mektige gjerninger i Ditt Navn?’” Jesus sa: “Gå bort fra Meg, dere som gjorde urett, Jeg har ikke engang kjent dere.” Hva med det?

¹⁹⁶ Her er nøyaktig hva det betyr her. Ser du? De smakte på det gode regnet fra Himmelen. Men de tok feil fra begynnelsen.

Målene deres var ikke riktige, fra begynnelsen; motivene deres var ikke riktige. Det kan du ikke vite. Det . . . Du vet, i innhøstningen, sa han: “Skal jeg gå og dra dem opp?”

¹⁹⁷ Han sa: “La dem vokse sammen, og på den dagen skal disse tornene og tistlene brennes sammen, og hveten skal gå til kornloftet.” Nå, hvordan skal du vite hvilken som er en torn, eller hvilken som er en tistel, eller hvilken som er en hvete? “På frukten deres, skal du kjenne dem.” Du skjønner, broder, søster, et godt tre kan ikke bære dårlig frukt. Uansett, et sted langs veien, kommer det til å innhente deg. Så, når du søker Den Hellige Ånds dåp . . . Jeg er glad for den som skrev det. Ser du?

¹⁹⁸ Nå, disse grenseland-troende bak der, de var midt iblant dem. De var omskåret med deres omskjærelse. De dro rett over til landet som Gud lovet, rett til kanten av det. Mang en mann går opp til den kanten. Han vil gå rett opp til dåpen i Den Hellige Ånd og forkaste det. Han vil ikke gi det opp. Han går rett opp til Skriftens dåp i Jesu Kristi Navn, og snur ryggen til, og forkaster den, for han vil ikke se det.

¹⁹⁹ Det er ikke ett Skriftsted i hele Bibelen hvor noen, noen gang ble døpt i Faderens, Sønnens, Hellige Ånds Navn, ikke ett eneste Skriftsted. Den katolske kirken begynte med det, og det kom til Luther, til Wesley, og har beveget seg videre hit. Det er helt riktig. Men den Bibelske orden er Herren Jesu Kristi Navn. Det er apostolisk dåp. Du kan ikke gjøre det og forbli i en denominasjon. Det er riktig.

²⁰⁰ Nå, ser du de tingene? Dåpen i Den Hellige Ånd, Åndens gaver, de tingene som Gud bringer frem . . . Åndens frukt er kjærlighet, glede, langmodighet (åh, sier du: “Men broder Branham, velsigne Gud, jeg er langmodig.” Det ser slik ut. Jeg dro opp til Ohio her for ikke lenge siden, og noen spurte meg, skrev et brev hit ned og spurte meg om jeg dømte folk i Jesu Kristi Navn. Jeg sa ikke ett ord. De fant det ut likevel, og seksten samarbeidende forkynnere trakk seg unna. Det er langmodighet, er det ikke!)—langmodighet, godhet, saktmodighet, mildhet, tålmodighet og Den Hellige Ånd. Ser du?

²⁰¹ Åh, broder, søster, vi er—vi er ved Kadesj-barnea. Du smaker nå. I går kveld falt Den Hellige Ånd over oss, kom inn i oss, inn som en brusende vind. Den satte seg på mange av dere. I dag har forkynnere vært på besøk i hjem her og der, og lagt hendene på og bedt for dem som søker Den Hellige Ånd. Ikke ta en erstatning. Ikke ta en slags støy. Ikke ta en slags følelse. Vent der inntil Gud har formet deg og gjort deg til en ny skapning, gjort deg til en ny person. Du smaker på Den nå, bare smaker på Den, men la Duen lede deg rett til bordet, og—og Lammet og Duen komme ned sammen og for evig ta del i Guds Ords festmåltid. For Det vil stå når det ikke er noen himmel eller jord; Guds Ord vil bestå. Det er sant.

²⁰² Vær så snill, ikke tro at jeg er radikal. Hvis jeg har vært det, mente jeg ikke å være det. Hvis jeg . . . Jeg håper jeg har svart på disse spørsmålene; det har jeg, utfra min beste viten.

²⁰³ Og derfor, i Hebreerne 6, hvis du ser, snakker Paulus til Hebreerne, som sa: “Vel, vi følger deg så langt.” De kommer opp. Ser du? Sa: “Nå har dere . . .” De som kommer opp og har smakt.

²⁰⁴ Jeg kom akkurat til å se bak i bygningen. For å vise dere beviset på en Levende Gud. Jeg håper ikke jeg gjør denne personen ukomfortabel. Jeg kom inn fra et møte for ikke lenge siden, og kom hit og kunngjorde for dere at en god venn, en personlig venn av meg, en jaktpartner, en mann som hadde vært god mot meg, en mann som hadde gått i menigheten min, og hadde vært min broder; jeg kalte ham Busty. Han heter Everett Rogers; bodde i Milltown. Hvor mange husker at jeg kom hit for å kunngjøre det? Han lå her på sykehuset; legene opererte ham, åpnet ham, og så full av kreft at de bare sydde ham igjen. Sa: “Han vil skrumpe inn; om et par uker vil han være borte; det er alt angående dette. Han er ferdig, det er alt.”

²⁰⁵ Husker dere hvordan jeg sto her på plattformen og ba for ham? Gikk ned dit og gikk inn i rommet, noe gnagde i hjertet mitt. Jeg gikk inn i rommet, og så snart jeg fikk alle ut, så jeg kunne . . . Broder Everett lå der. Og dere husker dette. Jeg gikk inn; jeg sa: “Broder—Broder Busty.” (Jeg kalte ham Busty.)

²⁰⁶ For lenge siden, da vi hadde møter under løvhytter der nede, alle disse metodistene der borte på åsen (Gertie, en av dem), listet seg rundt, tittet gjennom løvet for å se hva jeg kom til å si, og slik som det, redde for at metodistkirken skulle utestenge dem. Og så gikk jeg og fikk en visjon der, og jeg så kjøtt samlet i en boks. Jeg fanget en masse fisk og hang dem på, hang—hang dem på disse strengene, og jeg bandt strengene opp. Og da jeg så . . . Og det hele var i en visjon; jeg hadde dratt—dratt fra en gruppe med mennesker som sto under løvhytta den kvelden og gikk opp på toppen av åsen hos broder Wright. Og de kunne ikke engang finne meg neste morgen. Jeg sa: “Ikke la noen av dere . . .”

²⁰⁷ Mens jeg sto der og forkynte, kom dette Lyset; Ildstøtten hang rett her foran meg og sa: “Gå herfra og gå til skogen; Jeg skal snakke med deg.” Det var samme dag, dagen etter, da de fant meg oppe på åsen. Og jeg hadde vært der oppe; jeg gjemte bilen min i sivet, og hadde vært oppe på et fjell og bedt hele natten og hele dagen etter. Noen av dem kom opp dit, fant bilen og kom opp dit . . . Det var dagen da broder Graham Snelling, her, mottok Den Hellige Ånd og ble kalt inn i tjenesten.

²⁰⁸ Der oppe på åssiden hvor jeg hadde ligget, og Han—Han fortalte meg forskjellige ting å gjøre og hvilken kommunikasjon vi ville ha sammen. Han ga en visjon der jeg så disse fiskene som hang på en streng, sa: “Dette er din Milltown menighet.”

Og fire eller fem av dem sprellet av; og jeg sa: “Hvem er det?”

Sa: “En av dem er Guy Spencer og hans kone. Den andre er en annen Spencer der, og deres.” Og Han fortalte om de forskjellige, hvem som ville falle fra.

209 Jeg fortalte dem; jeg sa: “Ingen av dere må spise.” Min kone og jeg var ikke . . . Det var før vi var gift; og hun dro hjem for å overnatte hos søster Spencer, en fantastisk kvinne. Fantastisk mann, Guy Spencer, du finner ikke en finere mann på denne jord. Og han—og han gikk ned dit, og Opal sa: “Hør nå her . . .” Til Meda sa hun: “Nå, Meda, jeg tror på broder Bill.” Hun sa: “Men når Opal blir sulten, må hun ha skinke og egg.” Så hun går over dit og steker seg skinke og egg, og setter seg ned for å spise, og begynner å be bordbønnen, og bøyd seg over bordet, og gråt, klarte ikke å røre det. Så kom de for å jakte.

210 Og der oppe på åsen den dagen, fortalte Han meg nøyaktig hva som ville skje. Han sa: “Disse vil gå, og så vil disse gå.” Men Han hadde en stor haug med hermetisert kjøtt. Han sa: “Oppbevar dette for senere bruk for Milltown-folket.” Og her om kvelden da jeg hørte broder Creech . . . Han satt her i går kveld. Jeg gjør ikke . . . Broder Creech, er du her i kveld? Da broder Creech kom til meg, ringte meg opp, og søster Creech gråt; faren hennes lå der. Sa: “Broder Bill, ikke fortell ham det. Han er døende.” Sa: “Han er oppspist av kreft; legene åpnet ham, og han er så full av kreft som han kan få blitt.” Og Will Hall (og alle dere husker ham), da den samme legen åpnet ham og han var så full av kreft . . . Jeg begynte å gå på ekornjakt den morgenen, og jeg så disse eplene som hang i rommet. (Husker dere historien om det?) Og den mannen lever i dag. Det er mange år siden. Han og broder Busty var venner.

211 Og jeg dro ned til sykehuset, det nye sykehuset (jeg glemmer hva de kaller det, der ute i New Albany) det nye sykehuset. Og jeg dro ut dit for å besøke Busty; og da jeg gikk inn i rommet, sa jeg: “Broder Busty.”

Han sa: “Broder Bill.” Grep hånden min med det store, faste håndtrykket; en veteran fra første verdenskrig, jeg sier det ikke fordi han er til stede, men det er det fineste hjertet som noen gang har banket under en blå skjorte. Han grep hånden min. Jeg har vært i huset hans; spist i huset hans; sovet i huset hans, akkurat som jeg var broren hans. Barna hans og alt, vi er bare—bare blodsbrødre liksom. Fin mann.

212 Og han . . . Men han kom aldri videre med Herren på dypet. Han . . . Jeg døpte ham i Jesu Kristi Navn. Men den dagen da den metodistpredikanten sa: “Hver den som er døpt i Jesu Kristi Navn, må komme seg ut av teltet mitt.” Det var greit. George Wright og dem gikk ut. Den ettermiddagen dro jeg ned dit for å døpe i Jesu Kristi Navn, på Totten Ford. Hele forsamlingen hans gikk ut i vannet og ble døpt i Jesu Kristi Navn. Så jeg bare fortsatte. Det var helt i orden. Når Gud er for deg, hvem kan

være mot deg? Jeg vet ikke engang hvor mannen ble av, hva som skjedde med ham.

²¹³ Men jeg gikk inn på sykehuset. Der lå Busty så full av kreft, at legene ikke engang ville, gjorde ikke annet enn å bare lappe ham sammen igjen. Busty sa til meg; han sa: "Broder Bill, dette er for en hensikt. Noe skjedde."

Jeg sa: "Ja, Busty." Begynte å føle den Ånden, som den brusende vinden jeg snakket om, vet dere, komme inn.

Han sa . . . Da jeg gikk inn her, var det en regnbue i det hjørnet, som sto i det hjørnet. En regnbue er en pakt; Guds pakt. Gud inngikk en pakt med meg på det fjellet den dagen. La hendene mine over på broder Busty og ba for ham.

Legene sier: "Han vil svinne bort. Han vil bare bli svakere. Det er ingenting å gjøre . . . Han vil være død om bare noen få dager." Og Busty Rogers . . . Det er uker og uker og uker siden, og Busty Rogers, sitter rett bak i kirken i kveld, så frisk og sterk som jeg noen gang har sett ham i mitt liv. Stå opp, broder Busty. Der er han. La oss prise Gud, alle sammen.

De var samlet på den øvre sal,
Alle ba i Hans Navn.
Døpt med Den Hellige Ånd,
Og kraft til tjeneste kom.
Nå, hva Han gjorde for dem den dagen
Han vil gjøre det samme for deg.
Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

Jeg er en av dem, en av dem,
Jeg er så glad for at jeg kan si at jeg er en av
dem; (Halleluja!)
En av dem, jeg er en av dem,
Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

Selv om disse menneskene ikke hevder å være,
Eller skryter av verdslig berømmelse,
Har de alle mottatt sin Pinse,
Døpt i Jesu Navn.
Og de forteller nå både vidt og bredt,
at Hans kraft fortsatt er den samme.
Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

Jeg er en av dem, jeg er en av dem,
Jeg er så glad for at jeg kan si at jeg er en av
dem; (Halleluja!)
En av dem, jeg er en av dem,
Jeg er så glad for at jeg kan si jeg er en av dem.

Nå, kom, min bror, søk denne velsignelsen
Som vil rense ditt hjerte fra synd,

Det vil få gledesklokkene til å ringe
 Og vil holde sjelen din i brann.
 Åh, den brenner nå i hjertet mitt,
 Åh, ære til Hans Navn,
 Jeg er så glad for at jeg kan si jeg er en av dem.

La oss synge den!

Åh, en av dem, en av dem,
 Jeg er så glad for at jeg kan si at jeg er en av
 dem; (Halleluja!)
 En av dem, en av dem,
 Jeg er så glad for at jeg kan si jeg er en av dem.

Hvor mange er en av dem? Løft opp hendene. Åh, du! Åh, så
 glad jeg er for at jeg er en av dem!

En av dem, en av dem,
 Jeg er så glad for at jeg kan si at jeg er en av
 dem; (Halleluja!)
 En av dem, en av dem,
 Jeg er så glad for at jeg kan si jeg er en av dem.

De var samlet på den øvre sal,
 Alle sammen ba i Hans Navn,
 De ble døpt med Den Hellige Ånd,
 Så kom kraft til tjeneste;
 Nå, hva Han gjorde for dem den dagen
 Vil Han også gjøre for deg,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

Åh, en av dem, en av dem,
 Jeg er så glad for at jeg kan si at jeg er en av
 dem; (Halleluja!)
 En av dem, en av dem,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

Nå, mens vi synger det refrenget igjen, vil jeg at hver og en av
 dere skal snu dere rundt og håndhilse på noen ved siden av deg
 og si: "Er du en av dem?" Ser du? Ja vel.

Åh, en av dem, (jeg vet du er det, broder
 Neville. Jeg vet du er det, broder Capps. Jeg
 vet du er det. Jeg vet du er . . . ? . . .)
 . . . jeg er en av dem;
 Åh, en av dem, en av dem,
 Jeg er så glad for at jeg kan si jeg er en av dem.

²¹⁴ Åh, er du ikke glad for at du er en av dem? Hvor mange vil
 gjerne være en? Rekk opp hånden. Ja vel. Nå skal jeg synge denne
 for dere:

Så kom min bror, søk denne velsignelsen
 Som vil rense ditt hjerte fra synd,
 Det vil få gledesklokkene til å ringe,
 Og vil holde sjelen din i brann.
 Åh, det brenner nå nede i hjertet mitt,
 Åh, ære til Hans Navn,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.
 Åh, en av dem, en av dem,
 Jeg er så glad for at jeg kan si at jeg er en av
 dem; (Halleluja!)
 En av dem, jeg er en av dem,
 Jeg er så glad for at jeg kan si jeg er en av dem.

²¹⁵ Husker dere hva den lille jenta sa til Peter: “Er ikke du en av dem?” Jeg er så glad, er ikke du? Du vet, Peter sa på Pinsedagen: “Dette er Det!” Nå har jeg alltid sagt: “Hvis *Dette* ikke er *Det*, er jeg glad jeg fikk *Dette*, mens jeg venter på at *Det* skal komme.” Det er riktig. Jeg er glad for *Dette*.

For jeg er en av dem, jeg er en av dem
 Jeg er så glad for at jeg kan si at jeg er en av
 dem;
 Åh, en av dem, en av dem,
 Jeg er så glad for at jeg kan si jeg er en av dem.

²¹⁶ Åh, er ikke dette vidunderlig, å sitte sammen i Himmelske steder i Kristus Jesus, og ha samfunn med Ånden, ha samfunn over Ordet, og snakke om de gode tingene som kommer. Det er så godt. Jeg er så glad for å vite det, er ikke du? Er du ikke glad for at du er kristen? Er du ikke glad for at dine synder er under Blodet? Han kommer en av disse dagene, og vi vil gå med Ham. Så tenk, alderdommen vil forlate oss fullstendig; all sykdommen, all lidelse, hele jordelivet vil forandre seg. Åh, du! Jeg kan bare tenke på de kjære, gamle brødrene som sto her. Jeg husker . . . Hvor mange husker Rabbi Lawson? Du verden, nesten alle sammen. Jeg kan se ham henge den gamle stokken her. Og jeg satt bak der. Han pleide å syngre denne lille sangen . . . (Bare et øyeblikk Teddy, brøder.) Jeg skal prøve, se om jeg kan finne melodien til den. Jeg vet ikke.

Det venter på meg en glad i morgen,
 Hvor perleporter svinger seg vidt opp,
 Og når jeg krysser denne sorgens dal,
 vil jeg hvile på den andre Siden.

En dag utenfor menneskelig viten,
 En dag, bare Gud vet akkurat hvor eller når,
 Hjulene til jordelivet vil stå stille,
 Da vil jeg gå og bo på Sions berg. (Ja.)

²¹⁷ Disse små hjulene som går rundt inni oss— se, smake, føle, lukte og høre, disse små sansene og hjulene som går rundt i dette jordiske livet, en dag vil de stå stille. Da vil jeg, selv, og du, vi

vil gå for å bo på Sions berg. Åh, jeg elsker det, gjør ikke du? Vit at vi har den salige vissheten. Ja vel. Hvor mange kjenner den gamle dåpssangen vår? Nå skal vi forandre på det. La oss ta avslutningsangen vår:

Ta Navnet Jesus med deg,
Sorgens og smertens barn;
Det vil gi deg glede og trøst,
Ta Det med deg hvor enn du går.

²¹⁸ Ta Navnet Jesus med deg. Bare gjør det, mens du går. Ja vel, alle sammen nå. Ikke glem, klokken åtte i morgen tidlig, vil det bli gitt ut bønnekort til møtet. Møtet begynner halv ti. Jeg skal forkynne klokken ti. Bønnemøtet for de syke vil begynne cirka klokken elleve.

²¹⁹ I morgen ettermiddag, i morgen kveld, vil det være et evangelisk budskap ved tabernaklet. Og i morgen kveld, alle dere som har omvendt dere fra deres synder og aldri er blitt døpt, så vil det være . . . bassenget vil være åpent; vi skal døpe folket i Herren Jesu Kristi Navn.

²²⁰ Alle sammen nå, mens vi synger av full hals. Broder Busty, du vet ikke hvor glad jeg er og takknemlig til Gud. Du vet, han dro opp til legen. Og jeg ble fortalt at legen så på ham og bare ikke visste hva han skulle tro. Han trodde ikke det var den samme karen. Åh, det er ingen hemmelighet hva Gud kan gjøre. Stemmer ikke det? Ja vel.

Ta Navnet . . .

La det runge ut!

. . . med deg,
Sorgens og smertens barn;
Det vil gi deg glede og trøst,
Nå, ta Det med deg overalt.
Dyrebare Navn, (Dyrebare Navn!) Å hvor
skjønt!
Jordens håp og Himmelens glede;
Dyrebare Navn, (Åh, dyrebare Navn!) Åh, så
skjønt!
Jordens håp og Himmelens glede.

²²¹ Ja vel. Jeg overlater møtet til pastoren nå. Han vil si noen ord, eller be noen om å avslutte for oss, hva enn han tenker.

SPØRSMÅL OG SVAR OM DEN HELLIGE ÅND NOR59-1219
(Questions and Answers on the Holy Ghost)

MENIGHETENS LÆRE, ORDEN OG FREMFERD SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk på lørdag kveld, 19. desember, 1959, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org